

MORGAN RICE

WANI NEMAN JARUMAI

LITTAFI NA DAYA A JEREN ZOBEN MAI SIHIRI

Morgan Rice
Wani Neman Jarumai
Серия «А Jeren Zoben
Mai Sihiri», книга 1

Аннотация

ZOBEN MAI SIHIRI yanada dukan mahadan samun nasaran kwassam: kullekulle, akan kullekulle, al'ajabi, marasa soron bardawa, da soyayya masu ginuwa amma cike da ciwon zuciyoyi, yaudara da cin amana. Zai nishadantar da kai na sa'o i, kuma ya biya wa yara da manya bukata. An shawarci duk masu karatun fantasi su kasance dashi a dakin litafaffansu. Sharhin litattafai da finafinai, Roberto MattosNa daya a litattafan da aka fi saya, da sama da taurarin sharhi dari biyar a kantin yanar gizo na Amazon! Daga na daya a mafi cinikin marubuta Morgan Rice sabon fitowan jeren fantasi mai haskakawa kai zuwa muku. NEMAN JARUMAI (LITAFFI NA DAYA A JEREN ZOBEN MAIDUBA) ya kewayu ne akan babban girman wani yaro na mussaman, dan shekaru goma sha hudu daga wata karamar kauye a wajewajen masarautar zoben. Dan'autan su hudu, mafi karancin soyuwa ga mahaifinsa, kiyayye a wurin yan'uwansa, Thorgrin ya gane cewa shi daban yake da shauran. Yana da zalaman zama babban jarumi, shiga rundunar mayakan sarki da kare zoben daga ireiren halittu the suke daya gefen korama. Da shekarunsa suka kai amma mahaifinsa ya haramta masa gwada shiga rundunar sarki, ya ki ya

hakura da sakamakon babu: yana fita shi kadai, da muradin shiga fadan sarki dole kuma a dauke shi da lamarinsa da muhimmanci. Sadai fadan sarkin na tattare da nashi kullekullen iyali, neman mulki, buririka, kishi, tashin hankali da cin amana. Ya zama wa sarki MacGil dole ya zabi yarima daga cikin yaransa, amma sohon takwafin tarihi, tushin duk karfin mulki, har yanzu yana zaune ba a taba shi ba, yana jiran wanda zai zama zabbaben. Thorgrin na isa a matsayin dan waje yakuma yita yaki domin yasamu karbuwa, da kuma domin ya samu shiga rundunar mayakan sarki. Thorgrin yakan zo ya gane cewa shi yana da baiwa na wasu karfin sihiri wadanda shima bai fahimta ba, cewa yana da baiwa na musamman, da kuma kaddara na musamman. Bayan haye duka wahalhalu ya shiga soyayya da diyar sarkin, da haramtacen soyayyan nasu ya fara girma, sai ya gano ashe yana da abokan hamma ya masu karfi kwarai. Yana cikin kokarin neman ya gane baiwansa na musamman, sai mai sihirin sarki kuma ya kawo shi aiki a karkashinsa ya kuma fara bashi labarin wata uwa dashi bai taba sani ba, a wata kasa mai nisa, gaba da koraman gaba ma da kasan su. Kafin Thorgrin ya iya fita waje ya zama jarumin da yake kwadayin ya zama, dole sai ya kammala koyo. Amma za a iya yanke tsayin koyon, a yayinda ya sinci kansa anturoshi cikin sakiyar kullekulle akan kullekulle na gidan sarauta, wadanda zasu iya yiwa soyayyar sa barazana su kuma ka dashi – tare da masarautar gaba daya. Da gwanintan littafin na gina wata duniya da gina yanayin mutane, NEMAN JARUMAI ya kasance hadeden labari na abokanai da masoya, kishiyoyi da samarika, yan sarauta da ..., shantakewa da makirce-makircen siyasa, girma daga yaranta, ciwon zuciya, rudi, zalama da yaudara. Labarine na nuna gaskiya da jarunta, na makoma da kaddara, na sihiri. Ya kasance fantasi da yake kawo mu cikin wata duniya da baza a taba mantawa ba, kuma wanda yara da manya, maza

da mata zasu so. Littafin ya kunshi kalmomi dubu tamanin da biyu ne. AKULA: Saboda la'akari da akayi da bukatan masu karanta littafin, ansake duba nahwun rubutun littafin, kuma an gyara duka kuskurorin haruffa da na nahwu a cikin wannan. Lattafi na uku – dana hudu a cikin jerin suma suna samuwa yanzun! Fantasi mai nishadantarwa. - Sharhin Kirkus Akwai mafarin wani abu muhimmi a ciki. - Sharhin Littatafai na San Francisco Cike dam da kuzari... rubutun yallabai Rice a dunkule yake kuma muhalin da ban mamaki. -- Jaridan mawallafa na sati sati Fantasi mai ruhu na kansa.....farawa ne kawai na abinda ke da alkawarin zama karbabben jere na matasa. - Sharhin Littatafai na Yamma ta sakiya

Содержание

SURA NA DAYA	17
SURA NA BIYU	35
SURA NA UKU	54
SURA NA HUDU	71
SURA NA BIYAR	83
SURA NA SHIDA	92
Конец ознакомительного фрагмента.	94

WANI NEMAN JARUMAI

LITTAFI NA DAYA A JEREN ZOBEN MAI SIHIRI

MORGAN RICE

Bayani a kan Morgan Rice

Morgan Rice shine na daya a cikin marubuta da suka fi ciniki daya rubuta LABARAIN MAYU, wani jere na matasa daya kunshi lattafai goma sha daya (kuma kirgen bai saya ba tukuna); mafi cinikin jeren littatafan RAYUWAN ABUBUWA UKU,

wani labarin hangen duniyar wata rana daya kunshi littatafai biyu (kuma kirgen bai saya ba tukuna); da kuma mafi cinikin na kololuwar jeren littatafan fantasi na ZOBEN MAI SIHIRI, mai littatafai goma sha uku (kuma kirgen bai kare ba tukuna).

A kan samu littatafan morgan a wallafe a takarda da kuma a karance da murya, kuma akwai tarjaman littatafain a harsunan jamus, faransa, italia, sipania, potugal, japanawa, sin, swedanawa, hollandia, turkiya, hungariya, cek da silovaniawa (wasu yarukan suna biyo wa a baya).

Morgan na da son yaji daga wurinka, saboda haka ka hanzarta ka ziyarci adiresheinsa na yanar gizo a www.morganricebooks.com domin shiga jerin wasikun email, kasamu kyautan littafi, kasamu wasu kyaututuka na musamman, ka sauke na'urar wayoyi kyauta, kasamu labarai da dumiduminsu, ka sada zumunci a facebook da twitter kuma ka kasance kana sadarwa a koyaushe.

Zabbabun yabo wa Morgan Rice

“Fantasi mai ruhun kansa da yake hada yanayin gaibu da mamaki a cikin jigon labarinsa. Wani Neman Jarumai ya kasance a kan muradi da cika burin rayuwa wanda ya kaiwa ga girma, dattakum, birgewa..... Ga masu son labarin fantasi mai sokar tonetone, mabiya, na'urori, da kuma tsari suna bada wadansu shiryayyun haduwa da suke kewayuwa a kan yanayin

rayuwan Thor. Daga tashinsa a matsayin dan yaro mai buri zuwa zama matashi mai fuskantan hadururuka da yawa amma ya rayu.... Farko ne na abinda zai zama kololuwar jere wa matasa.

Sharhin Littatafai na Yamma ta sakiya (D.Donovan, mai sharhin littafi irin na yanar gizo).

“ZOBEN MAI SIHIRI yanada dukan mahadan samun nasaran kwassam: kullekulle, akan kullekulle, al’ajabi, marasa soron bardawa, da soyayya masu ginuwa amma cike da ciwon zuciyoyi, yaudara da cin amana. Zai nishadantar da kai na sa’o I, kuma ya biya wa yara da manya bukata. An shawarci duk masu karatun fantasi su kasance dashi a dakin litafaffansu.”

--Sharhin litattafai da finafinai, Roberto Mattos

“Littafin Rice mai kolouwar nishadantarwa a shasin fantasi [ZOBEN MAI SIHIRI] ya kunshi duka alamomi na sashin – yanayi mai karfi, da samun karfin gwiwa daga sohuwar sukotlan da tarihinsa, da kuma kyakyawan fahimtan shiga da fita na gidajen sarauta.

---Sharhin Kirkus

“Naso yanda Morgan Rice ya gina yanayin Thor da duniyan da yake zaune cikinta. Yanayin kasan da halittun da suke yawo sun samu kwatance mai kyau... naji dadin [yanayin]. Yayi gajarta ya kumayi dadi...shauran kananan yanayin sunyi daidai saboda haka ban rikice ba. Akwai yawon zuciya da lokutan tsoro,

amma shirin da aka yi a ciki bai wuce gona da iriba. Littafin zai yi wa matashin mai karatu daidai...mafarin abubuwa masu muhimmanci shine akwai..."

Sharhin Littatafai na San Francisco

"Acikin wannan littafin farko na kololuwar fantasin jeren zoben mai sihiri mai cike da daga iri iri (wanda ya kai littatafai goma sha huɗu a yanzun), Rice yana nunawa masu karatu dan shekaru goma sha huɗu Thorgrin "Thor" McLeod, wanda burinsa a rayuwa shine ya samu shiga rundunan Silver, zababun mayaka da suke yiwa sarki hidima..... Rubutun Rice ya haɗu kuma yanayin na nishadantarwa."

Jaridan Mawallafa na sati sati

"[WANI NEMAN JARUMAI] ya kasance littafi mai karantuwa da sauri kuma cikin sauki. Karshen surorin na samaka sha'awan cigaba da karatu ba tare da ka ajiye litaffin ba. Akwai abubuwan da ba a rasawa a littafin amma wannan bai rage mata armashi ba. Karshen littafin yasa ni son na samu littafi na gaba da sauri kuma haka din nayi. Ana iya sayan dukkan jeren littatafen zoben mai shiri guda tara a shagon kindle na Amazon kuma wani neman jarumai ya kasance kyauta a yanzu domin ka fara! Idon kana neman karatu mai sauri wanda ya kuma kasance da dadin karatu idan kana hutu wannan littafin zai maka sosai."

kantin yanar gizo na FantasyOnline .net

Wasu littatafan da morgan rice ya wallafa

ZOBEN MAI SIHIRI

WANI NEMAN JARUMAI (LITTAFI NA DAYA)

PARETIN SARAKUNA (LITTAFI NA BIYU)

KADARAN SU (LITTAFI NA UKU)

KUKAR MAI GASKIYA (LITTAFI NA HUDU)

RANTSUWAN CIKAN BURI (LITTAFI NA BIYAR)

RATAYAN KOKARI A BAKIN DAGA (LITTAFI NA SHIDA)

BORIN TAKWUBA (LITTAFI NA BAKWAI)

YARDAN MAKAMAI (LITTAFI NA TAKWAS)

SAMAN DARIN SIHIRAI (LITTAFI NA TARA)

KOGIN ABUBUWAN KARIYA (LITTAFI NA GOMA)

MULKIN BAKIN KARFE (LITTAFI NA GOMA SHA DAYA)

KASAR WUTA (LITTAFI NA GOMA SHA BIYU)

MULKIN SU SARAUNIYAI (LITTAFI NA GOMA SHA UKU)

RANTSUWAN YAN'UWA (LITTAFI NA GOMA SHA HUDU)

RAYUWAN ABUBUWA UKU

FILIN DAGA NA DAYA: MASU SHANYA BAYI A RANA (LITTAFI NA DAYA)

FILIN DAGA NA BIYU (LITTAFI NA BIYU)

LABARUN MAYU

AJUYE (LITTAFI NA DAYA)

SOYYAYE (LITTAFI NA BIYU)

WANDA A KA CI WA AMANA (LITTAFI NA UKU)

KADDARARE (LITTAFI NA HUDU)

BUKATACCE (LITTAFI NA BIYAR)

AURARRIYA (LITTAFI NA SHIDA)

RANTSATSE (LITTAFI NA BAKWAI)

SAMMAME (LITTAFI NA TAKWAS)

TARYAYYE (LITTAFI NA TARA)

BUKATTATE (LITTAFI NA GOMA)

KADDARRARE (LITTAFI NA GOMA SHA DAYA)

THE SORCERER'S RING

THE SURVIVAL TRILOGY

the vampire journals

Ka saurari jeren littafin ZOBEN MAI SIHIRI a karance!
kariyar aikin fasaha a shekara 2012 na Morgan Rice.

Duka yanci na kyebe. Sadai Kaman yanda dokar kariyar aikin
fasaha ta Amerika ta 1976 ta bada izini, an hana buga wannan
wallafafiyar aikin ta kowane hanya, ko ajiye ta a ma'ajiyin fasaha

ba tare da izinin mawallafin ba.

Anyi wa wannan littafin lasisin amfani dashi domin jin dadin kanka ne kawai. Ba a yadda ka sayar dashi ko ka badashi kyauta ba. Idon zaka so ka raba shi da wani, yi hakuri ka sayi wani wa kowane mai karantawa. Idon kana karatun wannan littafin ba tare da ka saya bane, kokuma ba a saya domin amfaninka bane, yi hakuri ka mayar sai ka sayi naka. Nagode maka saboda baiwa aikin da wannan mawallafin yayi tukuru muhimmanci.

Wannan labari ne irin na tasuniya. Sunaye, yanayi, sanao'i, kungiyoyi, wurare, abubuwan dasuka auku dukansu sun kasance tunanin marubuci ko labarin tasuniya. Kama da wani mutum araye ko mace da zasuyi sosayine.

Hoton bayan marfin littafi kareriyar aikin fasaha na razoom game, anyi anfani dashi a karkashin lasisin Shutterstock.com.

ABIN DA KE CIKI
SURA NA DAYA
SURA NA BIYU
SURA NA UKU
SURA NA HUDU
SURA NA BIYAR
SURA NA SHIDA
SURA NA BAKWAI
SURA NA TAKWAS
SURA NA TARA
SURA NA GOMA

SURA NA GOMA SHA DAYA
SURA NA GOMA SHA BIYU
SURA NA GOMA SHA UKU
SURA NA GOMA SHA HUDU
SURA NA GOMA SHA BIYAR
SURA NA GOMA SHA SHIDA
SURA NA GOMA SHA BAKWAI
SURA NA GOMA SHA TAKWAS
SURA NA GOMA SHA TARA
SURA NA ASHIRIN
SURA NA ASHIRIN DA DAYA
SURA NA ASHIRIN DA BIYU
SURA NA ASHIRIN DA UKU
SURA NA ASHIRIN DA HUDU
SURA NA ASHIRIN DA BIYAR
SURA NA ASHIRIN DA SHIDA
SURA NA ASHIRIN DA BAKWAI
SURA NA ASHIRIN DA TAKWAS

“kan da yasa hulan sarauta baya samun sauki”

--William Shakespeare

A Littafin Henry IV, Shashi na biyu

SURA NA DAYA

Yaron ya tsaya a kan kololuwar karamar tudun kasar da take kasa kasa a masarautar yamma na zoben, ya kalli arewa, yana kallon farkon tasowan rana. A iya nisan kallonsa, yana ganin koren shinfidaddun tudu, wayanda suna sauka su haura kaman tozon rakumi a cikin wadansu kwari da ganiyan tudu. Hasken bullowan ranar farko mai launin ruwan lemu ya dan dade yana haskawa a kan rabar safe, yana sa su kyalli, yana ara wa hasken, majigin da yayi dede da yadda yaron yake ji a ran sa. Yaron bai cika tashi da wuri haka ba kuma bai taba nisan kiwo daga gida haka ba – kuma bai taba haurawa tudun da tsawo haka ba – domin yasan yin hakan zai jawo fushin mahaifinsa. Amma a wanan ranar, bai damu ba. A wannan ranar, yayi biris da miliyoyin dokoki da ayyuka masu yi masa danniya na tsohon shekaru goma sha huɗu. Hakan ya faru ne saboda wannan ranan na daban ne. Rana ne da ya kasance kaddararsa ta iso.

Yaron, Thorgrin na masarautar yammacin daular yan dangin McLeod na kudu – sananne ga duk wadanda yaso da suna Thor kawai – dan auta cikin yara maza huɗu, mafi karacin soyuwa a wurin mahaifinsa, ya kwana idonsa biyu saboda begen wannan rana. Yayi ta juye-juye, da idanu cike da ruwa, yana jira, yana fatan farkon tasowan rana. Saboda rana kamar haka yakan faru ne sau daya a cikin shekaru da yawa, kuma in har ya bar zarafin ya kubuce masa, zai makale a wannan kauyen, yakuma dawwama

a aikin kula da garkunan mahaifinsa har iya rayuwarsa. Wannan kuma ya zama tunanin da ba zai iya hakuri da shi ba.

Ranar shiga soja . Ya kasance rana daya ne rak da sojojin sarki ke zaga wa duka dauloli suna zaban masu son shiga rundunan sarki. Tun da yake raye, Thor baya mafarkin komai face wannan. A wurin shi, ma' anar rayuwa abu daya ne rak: shiga silver, zababbun hafsoyin rundunar sarki, sanye da kayan adon yaki mafi kyau da kuma tattatun makamai a ko ina a cikin duka masarautai biyun. Kuma ba a shiga cikin silver sai mutum ya shiga babbar runduna, rundunonin masu koyan aikin tsaro da shekarun su ke sakanin goma sha huɗu da goma sha tara. Kuma idon mutum bai kasance dan fittatun mutane ba, ko wani sanannen jarumi ba, to babu wata hanyar shiga babbar runduna.

Ranar shiga soja ne kawai ta sha banban, wannan abin ba safai ba, da ya ke faruwa a kowani shekara da rundunonin sarki ke raguwa kuma hafsoyin sarki ke zaga kasan suna neman sabbobin dauka. Kowa ya san kalilan a ke daukawa a cikin yaku bayi – kuma musamman an san kadan ne daga ciki za su samu shiga babban runduna.

Thor ya karanci yanayin wuri sosai, yana dubawa ko zai ga wata alamar motsi. Yan silver, ya sani, ya zama dole su biyo nan, hanya makadaiciya zuwa kauyen sa, kuma yaso ya zama wanda zai fara ganin su. Garken tumakin sa na ta nuna rashin yarda a kewaye da shi, sun tada kukan haushi da murya daya kuma suna nuna su fa ya mayar dasu gangarar tudu, inda mafi kyawun ciyayi suke. Yayi kokarin ya toshe ihunsu, da kuma warinsu. Sai

ya zama masa dole ya tara hankalinsa a guri guda.

Abinda yasa ya iya juran duka wannan, shekarun da yayi yana kiwo, yayi yana bauta wa mahaifinsa, yayi yana bauta wa yayunsa, yayi yana mai samun mafi karancin kulawa kuma mafi aikatuwa, shine zaton cewa watan watarana shi zai bar wannan wurin. Wata rana, idon yan silver sukazo, shi zai bawa duk wadanda suka raina masa mamaki da zabansa da za a yi. Farat daya shi zai dale amalankensu yayi bankwana da duk wannan damuwowin.

Mahaifin Thor, a kan huja, bai taba daukan shi da muhimmanci a matsayin dan takaran shiga rundunan tsaro ba – musamman ma, bai taba daukan shi a matsayin dan takaran komai ba. A madaddin haka, ya bada soyyayarsa da kulawa gabadaya wa yayun Thor su uku. Babban cikinsu dan shekaru goma sha tara ne kuma shauran sun bi juna da shekaru dadaya, wanda yasa Thor yazama kanin kowanne a cikin su da akalla shekaru uku masu kyau. Wata kila domin shekarunsu na kurkusa da juna kokuma watakila domin su sun yi kama da juna amma ba kama da Thor ba, su ukun a manne da juna suke a kowani lokaci, batara da sun nuna wani alaman sun san da rayuwar Thor ba.

Abinda yafi munima shine duk sun fishi tsayi da fadi dakuma karfi, shikuma Thor, duk da ya san shi ba gajere bane, Thor yaji cewa shi karami ne in an kwatanta dasu, yana raina ginannu kafafuwansa in ya kwatanta da nasu masu kama da manyan bishiyoyin gamji. Mahaifinsa bai dauki ko mataki saboda magance wannan ba – Kaman ma yana jin dadin haka ne

– ya bar Thor ya dinga kiwon tumaki da wasa makamai alhalin yan’uwansa sunanan suna koyon yaki. Abinda ba a fada amma da kowa ya sani shine cewa, Thor zai karasa sauran rayunsa a dan kallo ne, zai tilasstu da kallon yan’uwansa suna yin abubuwan al’ajabi. Da mahaifinsa da yan’uwansa za su samu yadda suke so, da kaddarar sa zai zama, ya kasance a nan, a hadiye a cikin wannan kauyen, yana bawa iyalensa duk kular da suka nema a wurinsa.

Wani munin abin kuma shine cewa Thor ya fahimci cewa yan’uwansa, ta wata hanyan, suna jin shakkan shi, watakila ma sun tsane shi. Thor na iya ganin haka a kowane kalon su zuwa gare shi da yanayin su. Bai san ta yaya bane, amma yana tayar da wani abu, Kaman tsoro, kishi a cikin su. Watakila domin ya sha bambam dasu, bai yi kama dasu ba kokuma domin rashin magana da irin yanayin su; baya ma sa kaya kaman su, mahaifinsa yakan bar mafi kyawun komai – alkebbobi masu launin malmo da jaja, da makamai na manyan mayaka – wa yan’uwansa, alhali a kan bar Thor da sa matattun summokara.

Duk da haka, Thor yayi mafi kyawun amfani da dammar da yasamu, yana samo hanyoyin da siturorinsa za su yi daidai dashi, yana daura dogayen riguna da igiya akewaye da kugun sa, saikuma, yanzu rani ta iso, yakan yanka hanayen rigunan domin hanayensa da suka riga suka yi baki su sha iska. Rigarsa da yi daidai da mattatiyar wandon alawaryonsa – kayan mallakarsa guda biyu kacal – da takalmansa da a ka yi daga mafi talautuwan patar leda, sun kai ga har kwabrinsa. Ba a yi su da patar da tayi

kokusa da wadda a kayi na yayunsa dashi ba, amma ya san yanda yake sasu amfanar shi. Ya kasance tamkar alamar makiyayin dabbobi ne.

Amma fa yana da wuya a ganshi a yanayin kowa. Thor na da sayi kuma tsiriri, da marikar yarda da kai, habban masu kirki, sayyayun kumatu da idanu masu launin toka, yana kama da jarumin da baya bata. Mikekiyar gashin kansa mai launin kasa sun zubo baya a jejjere a kansa, kasa kadan da kunnuwansa, sannan a bayan gashin, idannunsa na kyalli Kaman kifin tarfasa a cikin haske.

Za a bar yan'uan Thor suyi bacci a wannan safiyar, a basu lafiyayen abinci, kuma a tura su zuwa wurin zaben mayaka da mafi kyawun makamai da kuma sa albarkan mahaifinsa – alhali ba a ma barin shi shima ya kasance. Ya taba kokarin tayar da maganan da mahaifinsa sau daya. Sakamakon hakan bai yi kyau ba. Mahainfinsa ya kasaita hira a hanya na kawai, kuma bai sake gwada wa ba. Lamarin ya kasance ba adalci ne kawai.

Thor na da muradin kin kaddarar da babansa ya shirya masa. Daga ganin alamun farko na rundunar gidan sarauta, zai koma gida a guje, ya fuskanci mahaifinsa, kuma, koyaki koyaso, ya bayyanar da kansa wa mutanen sarki. Shima ma zaiyi takaran shiga rundunan mayaka da shauran. Mahaifinsa bai isa ya hana shi ba. Ya ji wani kulewa a cikin sa a yayin tunanin hakan.

Ranar farkon ya dan kara haurawa, sai a lokacin da na biyun, da launin koren minti, ya fara haurowa, yana kara wa sararin samaniya wani irin haske mai launin malmo, Thor ya hango su.

Ya mike a tsaye, gashi a mimmike, yana mamaki. A nan, daga can nesa, wani mafi karancin yanayin amalanken doki, tayun sa suna tada kura zuwa sama. Bugun zuciyarsa ta karu a yayin daya ga bullowar wata kuma; sai kuma wata. Daga nan ma yana ganin amalanku masu launin gwal suna kyalli a cikin rana, Kaman kifi mai bayan zinari dayaka tsalle ya koma ruwa.

A lokacin daya kirga har goma sha biyu a cikin su, ya gagara hakuri ya kara jira. Da duukan zuciya a cikin kirjinsa, da manta garken tumakinsa a karo na farko a rayuwarsa, Thor ya juya sai ya gungura kasan tudun da tsauri, da muradin yin koma mai zata bukata domin bayanar da kansa.

*

Thor yaki ya saurara ya daidaita numfashinsa a yayin da yake gangarawa tudun a gunje, ta sakiyan bishiyoyi, rasan suna ta kwarzanan sa amma bai damu ba. Ya kai wani shararriyar fili sai yaga kauyensa: gari mai kaman yana barci a shake da gidaje masu bene daya, fararen gidajen laka masu jinkar ciyawa. Iyalen da suke cikin ta basu fi dozin kadan ba. Hayaki na tashi daga dakunan dafuwa dayake yawanci an tashi ana shirya kalacen safe. Guri ne gwanin ban sha'awa, da nisa daidai – tafiyan wuni a kan doki – daga padar sarki ga mai rabewa a kan hanyan wucewa. Wani kauyen manoma ne kawai a bakin zoben, wani karamin kusa a babban tayan masarautar yammaci.

Thor ya karasa shauran karshen hanyan a guje, ya shiga sakiyar kauyen, yana tada kura a yayin tafiyan. Kaji da karnuka sai kauce masa a kan hanya suke yi a guje, sai wata tsohuwa, a tsugune a

kofar gidanta a gaban tukunya dauka da ruwanda yake taffasa, tayi masa tsaaki.

“Jeka a hankali mana Yaro!” Ta fada da karfi a yayin daya wuce a guje, ya sa mata kura a wutan cikin murhunta.

Amma kuma Thor ya wuci jin kira – ba ma ita ba, ba ma kowa ba. Ya sha kwana zuwa wata anguwar gefe, saikuma wata, yana murduwa yana juyawa cikin hanyoyin da ya riga ya lakanta a zuciya, har ya kai gida.

Gidan karami ne, mazauni mara wani muhimmancin tsari Kaman shauran, da fararen bangon laka da jinkan zana daya hadu da bangon. Kaman yawanci, daki daya da gidan ya kunsu a rabe yake, mahaifinsa na kwana a bangare daya, yan’uwansa kuma a daya bangaren; inda gidan ya sha bambam da yawanci shine, yana da ‘yar karamar dakin dafuwa a baya, anan ne kuma a ka ware Thor ya dinga kwana. Da farko, yakan cunkusu da yan’uwansa; amma a cikin lokaci sun kara girma da rashin imani da kuma waraiyya, kuma sun mayarda rashin bashi wuri abin alfa’ari. Thor yakan ji haushi, amma yanzu yana more sararin kansa, yafi son ya nisan su. Wannan ya tabattar masa da abinda dama ya sani na cewa shine wararren gidan.

Thor ya nufi kofar shiga gidansu sai ya ruga ciki ba tsayawa.

“Baba!” ya tsala da ihu, yana numfashi da kyar. “Yan silver! Suna zuwa!”

Mahaifinsa da dukan yan’uwansa uku suna zaune a sunkuye akan shimfidar cin kalacen safe, sun riga suna sanye da kayayyakin su mafi kyawu. Da jin kalmominsa sun daka tsalle

suka wuce shi zuwa waje a guje, sunata buge masa kafada a yayin wucewa aguje daga cikin dakin zuwa kan hanya.

Thor ma ya bisu waje, sai duk suka fara kallon alqibla suna saye.

“Bana ganin kowa,” Drake, babbansu, yace cikin murya mai zurfi. Da mafi fadin kafadu, gashi a yanke Kaman na yan’uwansa, idanu masu launin kasa, da siraren mara soyuwar labba, ya harari Thor Kaman yadda a ka saba.

“Haka nan nima,” inji Dross, mabiyin Drake da shekara daya kawai, mai kuma bin bayansa kullun.

“Suna zuwa!” Thor ya mayar masu. “Na rantse!”

Mahaifinsa ya juyo zuwa gareshi ya kuma riko kafadunsa da rashin tausayi.

“Kuma da yaya ka sani?” ya nemi yaji.

“Na gansu.”

“Tayaya? Daga ina?”

Thor ya dan saurara; mahaifinsa ya gano shi. Dama ya san wuri daya kawai da Thor zai iya hango su dagashi kuma shine dan kololon tudun nan. Yanzu kuma Thor ya rasa yaya shi zai mayar.

“Na...hau dan tudun –”

“Da garken tumakin? Ka san bai kamata su yi wannan nisan kiwon ba.”

“Amma yau ya kasance dabam. Ya zama mun dole na na gani.”

Mahaifinsa ya kale shi a kasa, kallon kiyyayya.

“Maza ka shiga ka dibo takwuban yan’uwanka ka haskaka

zabiran su, domin su zama mafi kyawun kallo kafin mutanen sarkin su iso.”

Mahaifinsa, bayan yagama magana dashi, ya juya zuwa ga yan’uwansa, wayanda duk suke tsaye a hanya suna kallon hanya.

“Kana ganin zasu zabe mu?” inji Durs, Dan autan cikin su ukun, amma yayan Thor da shekaru uku masu kyawu.

“Zasu zama wawaye idon suka ki,” mahaifinsa yace. “Suna da karancin mayaka a wannan shekaran. Yakasance musu siririyar girbi – da basu damu da zuwa ba. Kudai ku tsaya a mike, dukkanku uku, ku daga haban ku sama ku kuma tura kirjin ku gaba. Kada ku kalli idanunsu kai tsaye, amma kar ku kuma kau da idanunku gaba daya. Kuyi karfin hali da yarda da kai. Kada ku nuna gazawa. Idon kuna son ku kasance a cikin rundunar sarki, dole kuyi kamman kun riga kun shige ta.

“Ai, Baba,” yaran sa maza uku suka ansa a lokaci daya, tare da fadawa muhalli.

Yajuyo ya harari Thor daga baya.

“Me kake yi a nan har yanzu?” ya tambaya. “Ka shiga daga ciki!”

Thor ya tsaya a wurin, yana zuciya bibiyu. Baya son yaki bin umurnin mahaifinsa, amma dole ne ya tattauna dashi. Zuciyarsa na ta daka a yayin da yake musabaka. Ya nadi ra’ayin bin umurnin zai fi alheri, ya kawo takwuban, sanan ya fuskanci mahaifinsa. Kin bin umurnin gaba gadi ba zai taimaka ba.

Thor ya ruga cikin gidan a guje, ya fita ta baya zuwa runfar makamai. Ya samu takwuban yan’uwansa uku, dukkansu

abubuwa na gwanin sha'awa, da rawanin wurin rikewa na azurfa mafi kyawu, muhimman kyauta da mahaifinsa yayi bautan shekaru kafin suka samu. Ya daffo duka uku, yana mamakin nauyinsu Kaman yadda ya saba, sai ya koma ya ruga a guje ta cikin gidan dasu.

Ya gagauta zuwa ga yayunsa, ya mika wa kowa takwabi daya, sanan ya juya zuwa ga mahaifinsa.

“Mene, babu man share su ne?” Drake ya tambaya.

Mahaifinsa ya juyo zuwa gareshi da rashin yadda, amma kafin yace komai, Thor ya daga murya yayi magana.

“Baba, yi hakuri. Innason nayi Magana da kai!”

“Nace maka ka share---”

“Dan allah, Baba!”

Mahaifinsa ya gwaye idanu yana kallonsa, yana kokwanto. Watakila ya gano ba wasa Thor ya keyi ba, saboda daga karshe, sai yace, “To?”

“Innason nima a gwada ni. Da sauran. Ma rundunan mayaka.”

Sai dariyan yan'uwansa ya taso kawai daga bayansa, shikuma idanuwan sa sukayi jajazur mai kuna.

Amma mahaifinsa baiyi dariya bashi; ammaimakon haka, dada zurfafa kallon raininsa yayi.

“Kanasan haka?” Sai ya tambaya.

Thor ya girgiza kai da nufin cewa ai.

“Shekaruna goma sha hudu ne. Na cancanta.”

“Mafi karancin shekarun da ake bukata sha hudu ne,” Drake yace da bakance, ta samar kafadansa. “Idon suka dauke ka, zaka

zama mafi karancin shekaru. Kana ganin zasu zabi kamanka amadadin mutum kaman ni, da na girme maka da shekaru biyar?"

"Baka da hankali," Durs yace. "Kuma tunda haka kake."

Thor ya juyo zuwa garesu. "Ba daku nake Magana ba," yace.

Ya sake juyowa ga mahaifinsa, wanda har yanzu fuskarsa take daure.

"Baba, dan Allah," yace. "Abani wannan zarafin kawai. Abinda nake roko kenan kawai. Nasan ni karamin yaro ne, amma zan nuna kaina, a cikin lokaci."

Sai mahaifinsa ya girgiza kansa.

"Yaro kai ba mayaki bane, ba kaman yan'uwanka kake ba. Kai makiyayi ne. rayuwanka a nan yafi dacewa. Da ni. Za ka sauke hakokin da suka rataya a wuyanka ka kuma sauke su da kyawu. Baikamata mutum yadinga manyan mafarku ba. Ka rungumi kaddara, ka koyi soyayya wa kaddaran."

Thor ya ji zuciyarsa na tashi yayin da yake kallon rayuwansa na neman ya zube a gaban idannunsa.

Babu, yayi tunani. Haka ba zai taba kasancewa ba.

"Amma Baba---"

"Yimun shuru!" mahaifin ya furta, har muryarsa tabi iska. "Ya ishe ka haka. Gasunan zuwa. Ka bada hanya, kuma ka tabbata ka maida hankalinka a yayin da suke nan."

Mahaifinsa ya maso ya ture Thor zuwa gefe da hanu daya, Kaman wani abu mara rai da baya son yagani. Cikaken tafi hannunsa ya mari kirjin Thor.

Wani babban kara ya taso, mutanen gari sai kwararo wa sukeyi daga gidajensu, suna ta jeruwa akan hanyoyin garin. Guguwar kura mai tasowa ya gabaci rundunan, bayan dan lokaci kadan su ma suka iso, rabin dozin din amalankun dawakai, suna manyan kara Kaman tsawa daga sama.

Sun shigo gari kaman sojojin gaggawa, suka tsaya kusa da gidan su Thor. Dawakainsu, sunata motsi a wuri daya, suna karan dawakai. Ya dauki lokaci mai tsawo kafin gajimaren kuran da suka tayar ya lafa, sai Thor yayi kokarin zalaman leka kayan kariya da sukasa da makamansu. Bai taba zuwa kusa da yan Silver kamar hakaba, sai haka yasa zuciyarsa nata bugawa.

Mayakin da yake kan magabacin dokin ya sauko. Gashinan, a zahiri, dan rundunan Silver, yana rufe da kayan kariya mai kyalli, wata doguwar takwafi na rataye a kugunsa. Yayi kama da kwatankwacin dan shekaru talatin da motsi, gwarzon namiji, tsiron gasu a fuskansa, tabo a kumatunsa, da kaucecen hanci daga yaki. Ya kasance namiji mafi muhimmacin da Thor ya taba gani, fadinsa daidai na biyun shauran, the yanayin daya nuna cewa shine mai bada ummurni.

Mayakin ya diro kan hanyan kuran, dunduniyansa suna kara a yayinda ya nufi jerin yara mazan.

Sama da kasan kauyen matasa maza da yawa sun tsaya a mike, sunasa sammani. Shiga Silver yakasance rayuwar alfahari, rayuwar yaki, rayuwar a san mutum, rayuwar kasancewa a sama – tare kuma da fili, sarauta, da arziki. Yana nufin mafi kyawun Amarya, zababiyar fili, rayuwar kasancewa a sama. Yana nufin

daukaka wa danginka, kuma shiga rundunan shine matakin farko.

Thor ya karanci manyan amalankun dawakain, ya kuma fahimci cewa baza su dauki sabobbin dauka da yawa ba. Babban masarauta ne, kuma zasu ziyarci garuruwa da yawa. Ya hadiye yawu, yana mai gane cewa yiyuwan samun shigansa dan kadan ne ba Kaman yanda shi ya dauka da ba. Sai shi ya doke duka shauran yara maza – mafi yawansu kuwa gugaggun mafadata – tare da yan’uwansa uku. Wannan tasa jikinsa ya mutu.

Da mayakin ya fara takawa da dadaya a cikin yanayin shuru sai numfashin Thor na neman ya dauke, ya fara daga karshen angwa, yana zagawa a hankali. Thor ya san duka shauran yara mazan, sani na musamman. Ya san wadansunsu aboye basua son a daukesu, dukda cewa iyalensu nason su rabu dasu. Suna soron; bazasu kasance mayaka masu kuzari ba.

Thor nata fama da rashin ji da kai. Yanajin cewa shi ya cancanci a zabe shi Kaman kowane a cikinsu. Kasancewa yan’uwansa sun fishi shekaru da girman jiki da karfi baya nufin ya rasa damarsa na ya tsaya a kuma zabe shi. Yana ta jin kiyayya wa mahaifinsa, ya kuma kusan fita daga haiyacinsa a yayinda mayakin ya kusanto.

Mayakin ya tsaya, a karo na farko, a gaban yan’uwansa. Ya kallesu sama da kasa, yayi Kaman sun yakeshi. Ya mika hanu, ya kamo daya daga cikin zabirunsu, ya fincikoshi, Kaman yana son ya gwada karfinsa.

Sai yayi murmushi.

“Baka taba amfani da takwafin ka a yaki ba, ko ka taba?” ya

tambayi Drake.

Thor yaga Drake yana bari a karo na farko a rayuwansa. Drake ya hadiye yawu.

“Babu, maigidana. Amma nayi amfani dashi sau dayawa a cikin muraja’a, kuma ina fatan na—“

“A muraja’a!”

Mayakin ya fashe da dariya sai ya juya zuwaga shauran mayakan, wayanda suma suka shiga, dariya a gaban Drake.

Drake ya zama jazur da kunya. Wannan ya kasance karo na farko da Thor zai fara ganin Drake ya ji kunya. – abinda aka saba gani, shi yake kunyata wadansu.

“To dai zan tabattar na gaya wa makiyanmu su ji tsoronka – kai mai amfani da takwfinka a muraja’a!”

Taron mayakan sun sake fashewa da dariya.

Sai mayakin ya juyo zuwaga shauran yan’uwan Thor.

“Yara maza uku daga tushi daya,” injishi, yana shafan tushin gemanyan kan habansa. “Da zasu iya amfani. Dukanku agine da girma mai kyau. Duk da ba a gwadaku ba. Zaku bukaci koyaswa sosai idon har zaku samu cancanta.”

Sai ya dan saurara.

“Ina gani zamu iya neman gurbi.”

Yayi nuni dakai zuwaga bayan amalanken.

“Ku hau, kuma kuyi da sauri. Kafin na canja ra’ayi na.”

Duka yan’uwan Thor uku sun ruga zuwa amalanken, suna murmushi. Thor ya gano mahaifinsa, shima yana murmushi.

Amma bai ji dadi ba ayayin da yake kallon tafiyansu.

Mayakin ya juya ya kama tafiya gida na gaba. A nan Thor ya gagara kara hakuri.

“Yallabai!” Thor yayi kira da karfi.

Mahaifinsa ya juyo sai ya ware masa idanu, amma Thor ya wuce matsayin ya damu.

Mayakin ya saya, bayansa a juye zuwa gareshi, sai ya juyo a hankali.

Thor ya dauki taku biyu zuwa gaba, zuciyarsa tana bugawa, sai ya turo kirjinsa waje gwargwadon iyawansa.

“Baka duba lamarina ba, yallabai,” yace.

Mayakin, da mamaki, ya kalli Thor sama da kasa kaman abin wasa.

“Ashe ban duba ba?” ya tambaya sai ya fashe da dariya.

Yan bayansa ma sun fashe da dariya, suma. Amma Thor bai ko damu ba. Wannan ne lokacinsa. Ko yanzu ne kokuma babu har abada.

“Ina son na shiga rundunan!” Thor yace.

Mayakin ya taka zuwaga Thor.

“Yanzu kana son haka?”

Yayi kama da abin yana bashi dariya.

“Kuma ka kai shekaranka na goma sha hudu?”

“Na kai, yallabai. Sati biyu da suka gabata.”

“Sati biyu da suka gabata!”

Mayakin ya kyalkyale da dariya, hakama mutanen da suke bayansu.

“A cikin wannan yanayin, makiyan mu zasu tabattu a kan bari

daga sun ganka.”

Thor yaji shi yana konuwa da rasin ji dakai. Dole yayi wani abu. Ba zai bari yakare haka ba. Mayakin ya juya don ya tafi – amma Thor ba zai iya barin hakan ya faru ba.

Thor yayi taku zuwa gaba sai yayi ihu: “Yallabai! Kana son kayi kuskure!”

Sanda kowa a taruwan jama’a ya ja numfashin tsoro, yayinda mayakin yasake sayawa ya juyo a hankali.

Yanzu sai ya matsa goshinsa a cikin fushi.

“Wawan yaro,” mahaifinsa yace, ya cafke Thor a kafada, “koma ciki!”

“Bazan je ba!” Thor yayi ihu, ya girgiza ya kubuta daga cafkewan mahaifinsa.

Mayakin yatako zuwa gaba ya nufi Thor, sai mahaifinsa yaja dabaya.

“Kasan horon da ake yiwa wanda ya zagi dan Silver?” mayakin ya tambaya da barazana.

Zuciyar Thor nata daka, amma ya san bazai ja da baya a yanzu ba.

“Dan Allah ka yafe masa, yallabai,” mahaifinsa yace. “Shi karamin yaro ne kuma----”

“Ba dakai nake Magana ba,” mayakin yace. Da wani kallon raini, ya tilasta wa mahaifin Thor ya juya ya koma.

Mayakin ya juyo zuwaga Thor.

“Bani ansa!” yace.

Thor ya hadiye yawu, ya gagara Magana. Ba haka yaga

kasancewan lamarin a kwakwalwansa ba.

“Zagin dan Silver na daidai da zagin sarki da kansa ne,” Thor yace da ladabi, yana mayar da abin da ya koya daga tunani.

“Haka,” inji mayakin. “Wannan na nufin zan iya maka bulala arba'in in naga dama.”

“Bana nufin in zageka, yallabai,” Thor yace. Inason a dauke nine kawai. Kayi hakuri. Nayita mafarkin wannan duk tsawon rayuwana. Kayi hakuri. Ka barni na samu shiga.

Mayakin ya kalleshi, sai a hankali, yanayinsa ya yiwo laushi. Bayan dan lokaci mai tsawo, sai ya girgiza kai.

“Kai karami ne, yaro. Kana da zuciyar maza. Amma ba a shirye kake ba. Ka dawo ka samemu in an yayeka.”

Da waanan, sai ya juya ya ruga, bama kallon shauran yara mazan. Ya hau dokinsa a gagauce.

Thor, rai a bace, ya kalli tayarwan tawagan; Kaman yadda suka iso da sauri, suka tafi.

Abu na karshe da Thor yagani shine yan'uwansa, azaune a bayan rumfan amalanken karshe, suna kallonsa, da rashin aminci, suna masa dariya. Ana tafiya dasu a gaban idonsa, nesa daganan, zuwaga rayuwa mafi inganci.

Daga cikin zuciyarsa, Thor yaji Kaman yamutu.

Da hayaniyan da ya kewayarshi ya kare a hankali, duk mutanen kauyen su sun kokkoma gidajensu.

“Kasan irin wawancinda kanuna, wawan yaro?” mahaifinsa ya haura, ya kuma cafke kafadunsa. “Kasan da zaka iya bata wa yan'uwanka sa'ansu da zarafinsu?”

Thor ya ture hannayen mahaifinsa daga jikinsa da haushi, sai mahaifin ya miko hanu ya mari fuskansa da bayan hanu.

Thor ya ji zafin abin ya mayar da hararo ga mahaifinsa. Wani bangarensa, a karo na farko, yaso ya rama marin da mahaifin ya masa. Amma ya kama kansa.

“Je ka dawo da garken tumakina. Yanzu! Kuma in ka dawo, karka sa ran zan ciyar da kai. Za ka rasa abincin daren yau, sai kayi tunani a kan abinda ka aikata.”

“Watakila bazan ma dawo ba gaba daya!” Thor na ihu yana juyawa don ya tafi, ya bar gida, ya nufi su tudun bayan gari.

“Thor!” mahaifinsa ya kira da karfi. Yan kalilan din kauyawan da suka rage a kan hanya sun saya suna kallo.

Thor ya fara shi ba gudu ba shi kuma ba tafiya ba, sai ya fara gudu, yanason ya nisanci wannan gurin gwargwadon abinda ya samu. Baima san shi ya fara kuka ba, hawaye sun mamaye fuskarsa, yayin da duk mafarkun da ya taba rike wa a zuciyarsa suka cikaro da mummunan mutuwa.

SURA NA BIYU

Thor yayita yawo a cikin daji na sa'oi, cike da fushi, kafin daga karshe ya zabi wata yar tudu ya zauna, hannayensa a nade a kan kafafuwansa, yana kallon sararin Allah. Ya kalli bacewan amalankun, yayita kallon kuranda suka tayar na wasu sa'oi bayan su sun bace.

Bazasu sake kawo wata ziyara ba. Yanzu ya kamu da kaddaran zaman kauyen nan na shekaru kenan, yana jiran wata zarafin – idon ma sun dawo kenan. In kuma mahaifinsa ma ya yarda kenan. Yanzu zai zama shi da mahaifinsa, su kadai a gida, kuma tabattace mahaifinsa zai huce haushinsa a kanshi. Zai cigaba da kasancewa bawan mahafinsa, shekaru zasu yita tafiya, sai shima ya karasa rayuwansa Kaman nashi, a makale da dan karamin rayuwa, na leburanci – alhali yan'uwansa sunsamu yabo da sanuwa. Jininsa nata tafasa da rashin ji dakai a kan lamarin duka. Ba wannan rayuwan yakeso ba. Kuma shi ya san da haka.

Thor yacigaba da wasa kwakwalwa ko akwai abinda shi zai iya yi, ko ta wani hanya domin ya juya lamarin. Amma babu komai. Kaman haka kaddara da rayuwa ya rubuta masa zai kasance.

Bayan zaman sa'oi, ya tashi ba karfin gwiwa, ya fara komawa saman sananen tudun, Karin hawa akan Karin hawa. Bamusu, ya koma zuwaga garken, zuwa ga tudu mai tsayin. Yayinda yake haurawa, rana ta fadi a sama kuma na biyun ta kai kololuwa, ta sa yanayi mai rowan ganye a kan wuri. Thor ya dauki lokacinsa,

a yayinda ya dinga tafiyan a hankali, ya ciro majajjabarsa daga kugunsa, fatan marikan a kode saboda shekarun datayi ana amfani da ita. Ya shiga cikin buhun da shima ke kugunsa ya tabo zabbabun duwasunshi, kowanne yafi mabiye dashi taushi, zabbabu daga mafi kyawun koramu. Wani lokacin yakan harbi tsunsaye; a wassu lokutan kuma, beraye. Wannan hali ne da ya sabar ma kansa a cikin shekaru. Da farko, baya samun abinda ya harba; saikuma, a lokaci daya, ya harbi abu mai tafiya. Tun daga lokacin saitinsa ya tabbata. Yanzu, wurga duwatsu ya zama masa jiki – kuma ya taimaka masa wurin huce haushi. Yan’uwansa suna iya sara itace da takwafinsu – amma bazasu iya harbin tsuntsun da ke tafiye da dutse ba.

Thor yasa dutse a majajjabar Kaman ba komaiba, ya dan kwanta baya, sai ya harba da dukan karfinsa, da tunanin Kaman yana wurgin mahaifinsa ne. Wurgin yasamu wani reshe a kan wata bishiya da nisa, ya kuma sauke shi farat daya. Tunde ya gano cewa shi yana iya kashe dabbabobi da suke tafiya, ya daina aunasu, yana tsoron baiwansa kuma bayason yaji ma komai ciwo; yanzun reshen bishiyoyi ne abun aunawansa. Saidai, in har, dila ya biyo garkensa. A cikin lokaci, suma sun koyi kiyayewa, sai tumakin Thor a sabili dahaka, su kafi nakowa sira a kauyen.

Thor yayi tunanin yan’uwansa, yayi tunanin inda suke a yanzu, sai ya fara taffasa. Bayan tafiyan wuni zasu isa haraban sarki. Yana ganin hoton hakan a zuciyarsa. Yana ganin isowansu ga babban buki, mutane a kayayyaki mafi kyau, suna gaishesu. Jarumai suna gaishesu. Yan Silver. Za a shigardasu, a basu

wurin zama a barikin rundunan, wurin koyo a filin sarki da mafi kyawun makamai. Kowanne za a lakaba masa sunan wani sananen bafaje. Wata rana kuma, suma zasu zama fadawa, a basu dawakai, tambarin kare kasa da nasu mallakaken fili. Zasu kasance cikinsu bikibiki na kowane shekara suna kuma ci suna sha tare da sarki. Wannan rayuwa mai dadi ne. Kuma duk wannan ya zame masa.

Thor ya fara ji Kaman bayi da lafiya, sai ya nemi ture dukkan wannan tunanin daga zuciyarsa. Amma ya gagara. Wani bangaren jikinshi, bangare mai zurfi, dayake masa ihu. Yana ce masa kar ya fidda sammani, cewa yana da babban kaddara daya fi wannan. Baisan me kaddarar ba, amma yasan ba a nan take ba. Yana jin shi daban ne. Watakila ma na musamman. Kuma duk sun raina masa isa.

Thor ya kai dan tudu mafi sayi sai ha hango garkensa. Masu ladabi, haryanzu a tare, suna more kowane ciyayi suka samu da gamsuwa. Ya kirgasu, yana duba jan alamu dashi yayi a kan bayan kowanne. Jikin shi ya mutu daga gamawa. Tumaki daya ya bata.

Ya sake kirgasu, ya kuma sakewa. Ya gagara yarda: guda daya ya kauce.

Thor bai taba batar da tumaki ba, kuma mahaifinsa bazai taba barinshi araye ba saboda wannan. Abu mafi muni kuma, shi dakansa ya ki jinin tumakinsa ya bata, shi kadai a daji, komai ma na iya faruwa dashi. Ya kijinin yaga abunda bai san hawaba balle sauka yana shan wuya.

Thor ya hanzarta zuwa saman tudun ya duddubi kota ina har sanda ya hange tumakin, a can da nisa, gaba da wasu tudun: makadaicin tumakin, jan alaman a kan bayansa. Shine mai rigiman cikinsu. Gabansa ya fadi da gano cewa ba gudu kadai tumakin yayiba, amma inda ya zaba, a cikin duk wuraren duniyan nan, ya nufa shine yamma, zuwa Darkwood.

Thor ya hadiye yawu. Darkwood ya haramta – ba wa tumaki kadaiba, har wa mutane. Yafi karfin sanin kauyen, kuma tunda ya fara tafiya, Thor ya san ba a zuwa wurin. Bai taba ma gwada haka ba. Zuwa wurin, a fadin tarihi, tabbatacen mutuwa ne, bishiyoyin ba a tsare wa kuma cike da munanan namomin daji.

Thor ya kalli saman da ta fara duhu, yana kwokwanto. Bazai iya barin tumakin ya tafi ba. Yayi lissafin cewa inshi ya hanzarta, zai iya dawowa dashi a kan lokaci.

Bayan wegen baya na karshe, ya juya yafara dan gudu, ya nufi yamma, zuwaga Darkwood, hadiri ya kuma hadu a sama sosai. Yana jin mutuwan jiki, amma kafafuwansa suna ta tafiyar dashi. Ya ji cewa ba komawa da baya a yanzu, koda shi yaso hakan.

Wannan yayi daidai da gudu zuwa shiga mafarki.

*

Thor ya gangara jerin su tudun a guje ba hutawa, zuwa cikin kakauran inuwar Darkwood. Karamin hanyan takawan ya kare ne a inda dajin ya fara, sai ya shiga inda bata da tsari a guje, bushasun ganye suna kara a karkashin takunsa.

Daga shigarsa cikin bishyoyin duhu ya rufeshi, dogayen bishiyoyin cediyan sun toshe haske daga sama. Cikin nan yafi

sanyi, kuma, yana ketare iyaka, ya ji sanyin ya rabeshi. Ba daga duhun kadai bane, ko daga sanyin – daga wani abu ne dabam. Abinda bazai iya baiwa suna ba. Wani yanayine.....na Kaman wani na kallonsa.

Thor ya daga ido ya kalli su reshen bishoyoyin da kyau, amumurde, har sun fishi kauri, suna laiyi suna kara a iskan da yake dan hurawa. Daga daukan kwatankwacin taku hamsin a dajin sai ya fara jin karan dabbobi wanda ba a saba ji ba. Ya juya amma baya ma ganin hanyar da ya shigo ta ita; ya riga ya fara jin Kaman babu hanyan fita. Sai yayi waswasi.

Darkwood ya kasance baya tunanin mutanen garin kuma baya tunanin Thor, wani abu mai zurfi mai kuma al'ajabi. Duk makiyayin da ya taba batar da tumaki zuwaga dajin bai taba tunanin ya bishiba. Har mahaifinsa. Labarain wannan gurin na da mumunan duhu, mumunan naciya.

Amma akwai wani abu da ya sha bambam a wannan ranan da yasa Thor ya ki ya damu, daya sa shi ya gagara takasamsam. Wani zuciyansa nason yayi abinda bai taba yi ba, ya nisanci gida gwargwadon iko, ya kuma bar rayuwa ta kaishi duk inda taga ya dace.

Ya dan kara lumewa, sai ya saurara, bashi da tabbacin ina yakamata yabi. Ya gano wasu alamu, lankwasasun reshe da suke nuna hanyar da watakila tumakinsa yabi, sai ya juya ta wurin. Bayan dan wani lokaci ya sake wani juyawan.

Kafin wani sa'an ya wuce, yayi mumunan bata. Yayi kokari tuno ta inda ya biyo – amma bashi da tabbaci. Wani irin rashin

ganewa ya cika masa ciki, amma sai yaga mafita kawai zai kasance ta gaba ne, sai ya cigaba da tafiya.

Daga dan nesa can, Thor ya hango wani dan haske, sai ya nufeshi. Ya since kansa a wani dan shararen fili, sai ya saya a karshensa, yadaskare – abinda ya gani ya kasance abin babban mamaki.

A saye a wurin, da bayanshi a juye zuwaga Thor, sanye da doguwar riga, kuma mai launin bula, wani mutum. Kai, bama mutum bane – Thor najin haka daga inda ya saya. Wannan wani abu ne dabam. Sheihin wani addini, watakila. Yana da sayi kuma a mike yake, ya rufe kai da hulan alkebbba, ba ko motsi, Kaman bashi da ko damuwa a duniyan nan.

Thor ya rasa mai zaiyi. Yakanji labarin wadannan shehunai, amma bai taba karo da ko daya ba. Daga alamun da ke kan doguwar rigarsa, da gol dinda ya kewaye bakin rigan, wannan ba shaihin malamin addini bane kawai: alamun nan na sarauta ne. Na fadar sarki. Thor ya gagara fahimtan abinda ke tafiya. Menene shaihin adini daga fada yake yi a nan?

Bayan lokaci mai tsawo, shaihinya juyo a hankali ya fuskance shi, daga yin haka, Thor ya gano fuskan. Hakan yaso ya dauke masa numfashi. Fuskan na cikin wadanda a kafisani a masarautan gaba daya: shaihin sarki dakansa. Argon mai bawa sarakunan masrautar yamma shawara tun shekaru aru aru.

Abinda yakeyi a nan, wuri mai nisa haka daga fada, a sakiyan Darkwood, ya kasance sirri. Thor nama tunanin ko mafarki shi yakeyine.

“Iddanunka basu rudeka ba,” Argon yace, yana kallon Thor kai saye.

Muryarsa tayi zurfi, irin nadaa, Kaman bishiyoyin dakansu ne sukayi Magana. Manyan idanuwanasa, masu kama da leda sunkamanci huda jikin Thor, suna aunashi. Thor yaji wani abu Kaman makamashi na tashi daga jikin shaihin – Kaman yana saye a daya bangaren rana.

Thor ya sauka kan gwiwowinsa ya suguna da kai a sunkuye.

“Mai martaba,” yace. “Ka gafarce ni domin na dameka.”

Yiwa mashawarcin sarki wulakanci zai iya jawo tsari a kurkuku koma mutuwa. Wannan zahirin ya riga ya kafu a zuciyar Thor tunda a ka haifeshi.

“Tashi ka mike, yaro,” inji Argon. “Da naso ka durkusane, ai dana gaya maka.”

Ahankali, Thor ya tashi ya kalleshi. Argon yayi wasu taku ya matso kusa. Ya saya ya kurewa Thor kallo, har sanda Thor yaji abin yadameshi.

“Kadauki idanun uwarka,” Argon yace.

Sai Thor ya tuna baya. Bai taba haduwa da mahafiyarsa ba, kuma bai taba haduwa da kowaba, banda mahaifinsa, wanda yasanta. An bashi labarin ta rasu a wurin aihuwa, wani abinda Thor yakejin cewa laifinshi ne. Tunda yana jin Kaman shi yasa iyalansa suka tsaneshi.

“Ina ganin Kaman kana daukana a matsayin wani daban ne,” Thor yace. “Bani da uwa.”

“Baka da uwa?” Argon ya tambaya yana murmushi. “Namiji

kadai ne ya aifeka?”

“Ina nufin ince ne yallabai, mahaifiyana ta rasu a haihuwa. Ina ganin kana kuskuren sanina ne.

“Kaine Thorgrin, na dangin McLeod. Dan autan yara maza hudu. Wanda ba a zaba ba.”

Idanun Thor sun budu da fadi. Yarasa yaya zai fassara wanan lamarin. A ce mutum mai matsayin Argon yasan shi waye – wanan ya fi karfin fahimtansa. Bai taba tunanin an sanshi a wajen kauyensuba.

“Yaya.....kasan duk wannan?”

Argon ya mayar da murmushi, amma baiyi Magana ba.

Kwasam sai Thor ya ciku da jin son sani.

“Ta yaya...” Thor ya kara, yana neman kalmomin da zaiyi anfanidasu,ta yaya ka wayi mahaifiya na? ka taba haduwa da ita ne? Wacece ita?

Sai Argon ya juya yayi tafiyarsa.

“Tambayoyin wani lokaci nan gaba,” yace.

Thor ya kalli tafiyarsa, arikice. Wannan ya zame masa haduwa mai rikitarwa da al’ajabi, kuma nata faruwa da sauri. Ya ga baikamata ya bar Argon yatafi haka kawaiba; ya bishi da sauri.

“Me kakeyi anan?” Thor ya tambaya, yana saurin ya kamo shi a tafiya. Argon, da sandan girmansa, irin na daa da akayi daga ivory, nata tafiya da sauri. “Bani kake jira ba dama ba, ko ni kake jira?”

“In ba kai ba sai waye?” Argon ya tambaya.

Thor na sauri domin ya kamoshi, yanabinshi sunata shiga

dajin, sun bar shareren sararin a baya.

“Amma yaya saini? Yaya kasan zan kasance anan? Mai kakeso?”

“Tambayoyi dayawa,” Argon yace. “Kana chika iska da Magana, ka kasa kunne a madadin haka.”

Thor nata binshi a yayin da suka yita dada lume kurmin dajin, yana iya karfinsa domin yin shuru.

“Kazo neman tunkiyanka data bata,” Argon yace. “Kokari maikyau. Amma bata lokaci. Bazata rayu ba.”

Idanu Thor sun budu da fadi.

“Tayaya kasan wannan?”

“Nasan su duniyan da bazaka taba saniba, yaro. Koda zakasansu, ba yanzuba.”

Thor yayi mamaki yayin da ya kara saurin tafiya domin kamoshi.

“Bazaka kasa kunneba, kodashike. Haka yanayinka. Taurin kai. Kaman mahaifiyarka. Zaka cigaba daneman tumakinka, da muradin cetonta.”

Thor ya girgizu a yayin da Argon yayita fadan abubuwan da ke cikin tunaninsa.

“Kai yarone mai bin abinda ranka ke so,” ya kara. “Taurin-hali. Ji dakai. Yanayi nagari. Amma wata rana zai iya zama dalilin fadowanka.”

Argon ya fara haurawa wani dan kunya mai ciyayi, kuma Thor na biye dashi.

“Kanaso ka shiga rudunan sarki,” Argon yace.

“Kwarai!” Thor yabada ansa, da faraha. “Akwai wani daman a yiyuwar haka a gareni? Zaka iyasa hakan ya faru?”

Sai Argon yayi dariya, kara mai zurfi, kuma mara komai ciki daya haura har kashin bayan Thor.

“Zan iya sa komai yafaru kuma bazan iya sakomai yafaruba. An riga an rubuta kaddararka. Ya raga nakane ka zabeshi.”

Thor bai gane ba.

Sun kai saman kunyan, inda Argon ya saya yakuma fuskanceshi. Thor na saye kusadashi, sai makamshin Argon yabi jikinsa.

“Kaddararka ta kasance mai muhimmanci,” yace. “Kada ka gujeta.”

Idanun Thor sun kara buduwa. Kaddararsa? Muhimmanci? Yaji kanshi nata kumbura.

“Ban ganeba. Kana mani Magana a habaince. Yi hakuri, ka kara mini bayani.”

Sai Argon ya bace.

Bakin Thor ya kara buduwa domin mamaki. Yayi kallo zuwaga ko ina, yana kasa kunne, yana mamaki. Ko duk a tunaninsa ne kawai? Ko wani irin mafarkine?

Thor ya juya ya kalli dajin da kyau; daga wannan guri mai kyau, a can samman kunyan, yana kallo da nisa fiye da dazun. A yayinda yake kallo, ya hango wani motsi a gaba kadan. Yaji kara kuma yayi zaton tumakinsa ne.

Sai ya fara gagautawa a gangarwa kunya mai cayayin yana sauri zuwa ta inda yaji karan, daga baya ta cikin dajin. Yana

tafiya amma yana tuna haduwansu da Argon. Yayimasa wuya ya yadda da abinda ya auku a sakaninsu. Menene mai bawa sarki shawara keyi anan, a cikin duk wurare? Kuma yakasance yana jiran zuwansa ne. Amma domin me? Kuma me ya nufa da kaddararsa?

Duk sa'ilin da Thor yayi kokarin kara fahimtan wannan lamarin, sai kara rashin fahimta yakesamu. Argon ya masa gargadin kar yaci gaba a yayinda da kuma ya kwadaitar masa da yin hakan kuma ta wata hanyar. A yannzu, yanakan tafiya, Thor natajin wani Karin yanayin haramci, Kaman wani muhimmin abu na shirin faruwa.

Ya shiga wani kwana sai ya saya a tsandare saboda abinda yakegani a gabansa. Farat daya duka munanan mafarkinsa suka tabbatu. Gasusuwan jikinsa sun mika a tsaye, sai ya fahimci cewa shiga Darkwood dinsa yakasance babban kuskure.

A dayan gefenshi, kwatankwacin taku talatin kawai, sai ga wata dabbar Sybold. Yana kumburi, a mumurde, a tsaye a kan kafafunta hudu, kusan girman doki, ya kasance dabban da a ka fi tsoro a Dakrwood, watakila ma a masarautar. Thor bai taba gani ba, amma yaji tasuniyoyin. Yana kama da zaki, amma yafi grima, fadi, fatansa jajazur kuma idanunsa launin kwai mai kyalli. Tasuniya na nuna cewa yasamo jan fatansa ne daga jinin yaranda basuciba basuganiba.

Thor zai iya kirga iya lokutan da yaji labarin anga wannan babban dabban a gabadaya rayuwansa, duk da ana ganin wadansuma karya sukeyi. Watakila wannan ya kasance ne domin

babu wanda ya taba karo da wannan daban ya tsira. Wasu na ganin dabban Sybold shine sarkin dajujjuka, kuma Kaman wani alaman karfanci. Komenene karfanci, Thor bai saniba.

Ya ja baya da taku daya amma da kulawa.

Dabban Sybold din, da hakora a kwaye, dogayen hakoran sakiyan bakinsa na digarda yawu, na mayar masa da harara da idanunsa masu launin kwai. Yanada battacen tumakin Thor a bakinsa: yana ihu, yana rataye kai a kasa, rabin jikinsa a hude da dogayen hakoran. Yana kusa da mutuwa. Daban Sybold din na jin dadin kamun dayayi, yana daukan lokacinsa; Kaman yana jin dadin bama tunkiyar azaba.

Thor ya gagara sayawa yana jin kukan. Tumakin yayita motsi gefe da gefe, ba maitaimako, sai yaji yakamata shi yayi wani abu.

Tunanin Thor na farko ya gudu ne, amma ya riga yasan haka zai zama a banzane. Wannan mumunan daban yafi komame gudu. Idon shi yagudu zai karawa dabban karfin gwiwa ne kawai. Kuma bazaya bar tumakinsa ya mutu haka kawai ba.

Ya saya a daskare da tsoro, kuma ya san dole shi yayi wani abu kada ma menene.

Bazatarsa ya rinjayeshi. Yasa hanu a hankali a cikin jakarsa, ya ciro kwayan dutse daya, ya sashi a majajjaba. Da hanu yana girgiza, ya waina, ya dauki taku daya zuwa gaba, sai ya wurga.

Dutsen yayi tafiya a iska yaje ya samu abunda ya auna. Harbi daidai. Ya samu tumakin a cikin kwayar idonsa, yawuce sambai zuwa kwakwalwarsa.

Tumakin ya kwanta shuru. Amace. Thor ya kawo karshen

wahalarsa.

Dabban Sybold din ya gwaye idanunsa, yaji haushin Thor ya kashe abin wasansa. Ahankali ya bude manyan hakoransa ya sake tinkiyan, wanda ya fado da kara a kan kasan dajin. Sanan ya sanya hankalinsa a kan Thor.

Yayi ihun barazana, mummunan kara mai zurfi, daya taso daga can cikin tumbinsa.

Yayinda ya fara taku zuwa gareshi, Thor, zuciyarsa na bugu, ya daura wani dutsen a majajjabarsa, ya masa baya, da shirin yin wani harbin.

Dabban Sybold din ya fita a guje, yana gudun da yafi duk abinda Thor ya taba gani a rayuwarsa.

Thor yayi taku daya zuwa gaba sai ya harbor dutsen, yana adu'an Allah yasa yasameshi, domin yasan shi bazaya samu wata zarafin yin wani harbinba kafin ya iso.

Dutsen yasamu mummunan daban a idonsa na gefen dama, ya kuma cire idon. Wurgin ya kasance mai kyau sosai, wanda zai iya kayarda dabba inda karama ce.

Amma wannan ba karamin dabba bane. Mummunan daban ya gagara taruwa. Ya kara ihu daga cutuwan, amma bai ko rage guduba. Duk da rashin ido daya, duk da dutsen a makale a kwakwalwarsa, ya chigaba da nufan Thor da yaki. Ba abinda shi kuma Thor zai iyayi.

Jim kadan, mummunan daban na kansa. Ya waina manyan faratun kafansa ya yakushi kafadarsa.

Thor yayi ihu. Abin yayi kamada wukake uku suna yankamasa

naman jikinsa, jinni mai zafi yana bulbulowa daga mikin.

Mummunan daban ya dannashi a kasa, a kan hannaye da kafafuwa. Yanada shegen nauyi, Kaman wata giwa ne a saye akan kirjinsa. Thor yaji kasusuwan kirjinsa suna wargazuwa.

Mummunan dabban ya dan ja kansa baya, ya bude bakinsa da fadi yananuna dogayen hakoran sakiyansa, ya fara saukowa dasu zuwaga makogoron Thor.

Yanankan hakan, Thor ya mika hannayensa ya cafko wuyan; daidai yake da riko jijiyar karfe. Da kyar Thor ya jura. Hannayensa suka fara girgiza a yayinda dogayen hakoran suka fara kara saukowa. Yaji numfashin dabban dazafinshi a duk fuskarsa, yaji yawun dabban na gangarawa wuyarsa. Wani irin kara ya taso daga can cikin kirjin dabban, yana kone kunnuwan Thor. Yasan shi zai mutu.

Sai Thor ya rufe idanunsa yana adu'a.

Kayi hakuri, Allah.ka bani karfi. Ka yarda mani nayi fada da wannan halittan. Kayi hakuri. Na rokeka. Zani yi duk abinda kace nayi. Zan ci bashinka mai yawa.

Sai kawai wani abu ya faru. Thor yaji wani zafi na musamman yataso daga cikin jikinsa, yana bin hanyoyin jininsa, Kaman wani filin makamashi dayake gudu a cikin jikinsa. Ya bude idnunsa sai yaga abin mamaki: daga hannayensa wani haske mai launin kwai na fita, a yayinda yake ture makogoron mummunan dabban, damamaki, ya iya kamanta karfin dabban ya tareshi danisa.

Thor ya cigaba da turi har saida ya fara ture mummunan dabban. Karfinshi ya cigaba da karuwa har yaji wani dunkulalen

karfi – daga bisani kadan, mummunan dabban ya wurgu zuwa ta baya, Thor ya tureshi har kafa goma masu kyau. Ya fada akan bayansa.

Thor ya taso zuwaga zama, bai fahimci abinda ya faru ba ko kadan.

Dabban ya sake tashi. Sanan, a cikin haushi, yasake tasowa – amma a wannan lokacin Thor najin dabam. Karfin na ratsan dukanin jikinsa; yana jin karfin da bai taba ji ba.

A yayinda dabban yayi tsalle sama, Thor ya dan durkusa kasa, ya cafkoshi ta cikinsa, sai ya wurgar dashi, yasa nauyinsa ya daukeshi.

Dabban ya tafi a sama a cikin dajin, ya pasu da bishiya, sanan ya fado was a kasa.

Thor ya ware idanu, yana mamaki. Yanzu shi ya wurgarda dabban Sybold kenan?

Mummunan dabban ya kyafata ido sau biyu, sai ya kalli Thor. Ya tashi ya rugo kuma.

Wannan karon, yayinda dabban ya kawo hari, Thor ya cafkoshi a makogoro. Dukkansu zun zuba a kasa, dabban a saman Thor. Amma Thor ya juya ya koma saman dabban. Thor ya rikeshi, yana matse wuyarsa da hannayensa duka biyu, yayinda shi kuma dabban keta kokarin daga kai ya cijeshi da dogayen hakoransa. Bai sameshi ba. Thor, da jin wani karfi, ya dada danna hannayensa batara da yasake ba. Ya bar karfin ya ratsi jikinsa. Sai jim kadan, da mamaki, yaji karfinsa yafara fin na mummunan dabban.

Yana shake dabban Sybold din zuwaga mutuwa. Daga karshe, mummunan daban ya saki jiki.

Thor yaki ya sake har na wani cikakken minti daya.

Ya tashi a hankali, da kasawan numfashi, yana kallon kasa, idanu a ware, yayin da ya rike hannunsa daya ji ciwo. Menene ya faru yanzu? Wato shi, Thor, ya kashe dabban Sybold kenan?

Ya jicewa wannan alama ne, a wannan ranan ranakun. Yaji Kaman wani muhimmin abu ya faru yanzu. Yanzuyanzu shi ya kashe dabba mafi sanuwa kuma wanda a kafi tsoro a duk wanan masarautar. Shi-kadai. Batare da wani makami ba. Kaman ba da gaske bane. Babu wanda zai yadda da labarinsa

Yanajin duniyan na kewayawa ayayinda yake tunanin wani irin karfi ne yashigeshi, abinda wannan yake nufi, asalin mutumim dashi ya kasance. Mutanen da aka sansu da irin wannan karfin su Druid ne kawai. Amma kuma ai mahaifinsa da mahaifiyarsa basu kasance Druid ba, saboda haka bazai yiwu shi ya zama daya ba.

Ko kuma zai iya zama ne?

Dayaji Kaman da mutum a bayansa, Thor ya juyo yaga Argon a tsaye a wurin, yana kallon dabban a kasa.

“Da yaya kazonan?” Thor ya tambaya, yana mamaki.

Argon yayi Kaman bai jishiba.

“Ka shaidi abinda ya faru?” Thor ya tambaya, har yanzu bai yarda ba. “Ban san yanda na aikatashi ba.”

“Amma kasani,” Argon ya ansa.”A can ciki, kasani. Kai daban ne da duka shauran.”

“Yayi kama da.....muhimmin Karin karfi,” Thor yace.
“Kaman karfinda nima bansan inadashiba.

“Kewayen makamashin,” inji Argon. “Watarana zakazo kasanshi da kyau. Zaka ma iya koyan gudanar dashi.”

Thor ya kama kafadarsa; zafin yayi tsanani. Ya kalli kasa ya hangi hanunsa a rufe da jinni. Yaji kansa ba nauyi, yana damuwan abunda zai iya faruwa idan bai samu taimako ba.

Argon yayi taku uku zuwa gaba, ya mika hanu, ya riko hanun Thor da baya komai, ya daura shi da kyau a kan mikin. Ya rikeshi a wurin, ya mayar da kansa baya, sai ya rufe idannunsa.

Thor yaji wani yanayi mai dumi a cikin hannun nasa. Cikin dakikoki, jinin dake kan hannunsa ya bushe, kuma yaji zafin dayakeji ya fara raguwa.

Ya kalli hannun ya gagara ganewa: ya warke. Abinda ya rage a wurin kawai shine tabon idanun inda farcen dabban ya yankeshi – amma suma a toshe suke kuma sun yi Kaman sun kwana biyu. Jinin ma ya saya ya daina zuba.

Ya kalli Argon da mamaki.

“Yaya kayi wannan?” ya tambaya.

Argon yayi murmushi.

“Baninayiba. Kaikayi. Nina baiwa karfinka ummurni ne kawai.”

“Amma bani da karfin warkaswa,” Thor ya ansa, yana mamaki.

“Bakadashi?” Argon ya ansa masa.

“Bangane ba. Babu wani abu da yayi daidai da tunani a nan,”

Thor yace, rashin hakurinsa na karuwa. “Yi hakuri, gaya mani.”

Argon yaki ya kalleshi.

“Wassu abubuwa a cikin lokaci zakazo kasani.”

Thor yayi tunanin wani abu.

“Yanzu wannan na nufin zan iya shiga rundunan sarki kenan?”
ya tambaya, da faraha. “Tabbattace, idon zan iya kasha dabban
Sybold, to zan iya kare kaina a wurin shauran yaran.”

“Tabbatace zaka iya,” ya ansa masa.

“Amma sun zabi yan’uwana – basu zabeniba.”

“Yan’uwanka bazasu iya kashe wannan mummunan dabban
ba.”

Thor nata maida kallo, yana tunani.

“Amma ai sun riga sun kini. Dayaya zan shiga?”

“Daga yausha jarumi ya fara bukatan a gaiyaceshi?” Argon ya
tambaya.

“Kalmominsa sun shiga da zurfi. Thor yaji jikinsa gabadaya
ya fara dumi.

“Kana nufin inje a ganni kawai kenan? Ba tareda an gaiyace
ni ba?”

Argon yayi murmushi.

“Kai kana iya halittan kaddararka. Wasu basu iyawa.”

Thor ya kifta ido – kuma jimkadan, Argon ya bace. Kuma.

Thor ya juya, yana kallon kota ina, amma babu wani alamansa.

“A tanan!” inji wani murya.

Thor yajuya sai yaga wata katuwar dutse a gabansa. Yaji
Kaman muryan yazo daga saman dutsen, sai yayi hanzari ya

haura babban dutsen.

Ya kai saman, amma ya kidime da baiga ko alaman Argon ba.

Daga wannan wuri mai kyau, amma, ya iya gani samada itatuwan dajin Darkwood. Ya hangi inda Darkwood takare, yaga wata rana tana sauka a cikin launin ganye mai zurfi, kuma a gabada wannan kadan, hanyar zuwa fadan sarki.

“Kana iya bin hanyan,” muryan ya dawo. “Idan Kanada zuciya.

Thor ya juyo amma baiga komai ba. Kaman murya ne kawai, yana dawowa. Amma yasan Argon na nan, a waniwuri, yana zigashi. Kuma yaji, daga zurfin zuciyarsa, cewa yanada gaskiya.

Batare da wani kwokwanto ba kuma, Thor ya sauko daga saman dutsen sai ya pasa cikin dajin ya nufi hanya mai nisan.

Yana gudu a hankali zuwaga kaddararsa.

SURA NA UKU

Sarki MacGil – kakkaura, mai fadin kirji, dagemu mai fararen gashi da yawa, dogon tsuma daidai da gemun da kuma goshi mai fadi da ya jera yaki da yawa – na saye a saman makiriyar fadansa, sarauniyarsa a gefensa, suna kallon abubuwan wakanan ranan na bukukunan shekara. Daular sarautarsa na shimfide a kasa a cikin duk matsayinsu, amike har zuwa iya ganin ido, birni mai tasowa a kewaye da katangun duwatsu irin na daa. Fadan sarki. Aharhade ta cunkusun angwayoyi masu gidajen duwatsu kowane iri – gidajen jarumai, masu bada kula, dawakai, yan Silver, rundunan sarki, masu gadi, barikin mayaka, dakin makamai, ma’ajiyin manyan makamai – kuma a sakanin duk wannan, darurukan wuraren zama wa dimbim mutanensa da suka zabi zama a cikin katangun birnin. A sakanin wadannan angwani akwai ciyayi, lambun gidan sarauta, wuraren kasuwanci a jere da duwatsu, mabulbulan ruwa. Fadan sarki yayita samun kwaskwarima tun shekaru aru aru, daga mahaifinsa, daga mahaifin mahaifinsa kafin shi – kuma yanzu birnin na kololuwar haskakawanta. Babu wani tantama, birnin ta kasance mafi kwaciyan hankali a dukkan yammacin daulolin zoben a yanzu.

MacGil yasamu baiwan mafi kyawun da mafi biyayya na jarumai da a ka taba gani, kuma a rayuwarsa, bawanda ya isa ya kawo hari. Ya kasance MacGil na bakwai da ya riki sarautan, yakuma rike da kyau a cikin shekaru talatin da uku da yayi yana

mulki, yakasance sarki mai adalci da kuma wayo. Kasar ta samu cigaba mai girma a zamaninsa. Ya ninka adadin mayakansa, kara girman biranai, kawo ma mutanensa cigaban arziki, kuma babu kokaawa koda guda daya da aka samu daga talakawansa. Ansanshi a matsayin sarki mai sake hanu, kuma ba a taba samun zamanin dayazo da cigaban arziki da zaman lafiya Kaman wannanba tunda ya hau mulkin.

Wanda, basafaiba, yakasance ainihin dalilin dayasa MacGil baiyi baci a darenanba. Saboda MacGil yasan tarihin kansa: a duk shekarunnan, ba a taba samun rata mai tsayi Kaman haka babu yakiba. Ya daina kwokwanton ko za a kawo hari ko baza a kawoba – abinda ya rage yasani kawai dayaushe. Kuma daga wane.

Barazana mafi girma, ai dama, daga wajen zoben yake, daga daulolin marasa hankali da suke mulkin yanhayaniyan da suke tawaje, da suke mulkin dole a kan mutanen wajen zoben, gaba da koraman. Wa MacGil, da nasaba bakwai da suka rigayeshi, kasashen wajen basu taba kasancewa wani barazanaba. Saboda inda daularsa ta samu kanta a doron kasa, a kewaye daidai kota ina – Kaman zobe – arabe kuma daga shauran duniya da loto mai zurfi da kuma fadin mil daya, kuma wanda take da kariyar wata makamashi datakenan tunda MacGil ya fara mulki, tsoron kasashen wajenda suke ji dan kadan ne. Yan hayaniyan sun sha neman su kawo hari sau dayawa, su wuce kariyar makamashin, su sallaka loton; basu taba nasara koda sau daya ba. Idan har shi da mutanensa sun yi zamansu a cikin zoben, babu wata barazana

daga waje da zata damesu.

Amma, wannan baya nufincewa, babu barazana daga cikin gida. Abinda kuma kenan da yake hana MacGil barci a kwanakinnan. Dalili ma, a tabbace, dayasa ake bukin yau: auren babar 'yarsa. Auren da aka shirya musamman domin kwantar da hankalin makiyansa, saboda tabattar da dan karamin zaman lafiya dake tsakanin shasunan masrautun gabar da yammacin daular zoben.

A yayinda zoben ke da fadin mil dari biyar ta kowane shashi, yana rabe daga sakiya ta dalilin wata tudu. Su tudun kenan. A daya gefen su tudun masarautar gabar take a zaune, tana mokin daya rabin zoben. Kuma wannan masarautar, abokan gabarsu ne suke mulkinta tun shekaru aru aru, dangin McClouds, sun sha neman su rusa alkawarin zaman lafiyan dake sakaninsu da dangin MacGil. Dangin McCloud sun kasance yan tawaye, wayanda basu murna da abinda Allah yayi masu, dayardansu cewa gefensu na masarautar na zaune a kan kasa da bashi da albarka kaman amfanin gona da kyau saboda rashin kyaun kasan. Suna gasa a kan su tudun ma, suna ta naciyan cewa duka fadin tudun kasarsu ce, bayankuma akalla rabin gurin na dangin MacGil ne. Akwai fadace fadacen kan iyaka, da barazanan kawo hari a ko dayaushe.

A yayinda MacGil keta jujjuya lamarin a zuciyarsa, ya ji haushi. Yakamata dangin McCloud suyi murna; suna da kwaciyan hankali a cikin zoben, loton tana karesu, su kan kasa mai kyau, batare da suna jin tsoron komaiba. Meyasa bazasu gamsu da nasu rabin bangaren zobenba? Saboda MacGil ya gina

rundunan mayakansa sukayi karfinda sukayine yasa, a karo na farko a tarihi, dangin McCloud basu isa su kawo hari ba. Amma MacGil, kasancewarsa sarki mai wayonda yake, yanajin cewa akwai wani abu; ya sanwannan dan zaman lafiyan bazai juraba. Saboda haka, ya shirya auren babban diyarsa wa babban yariman dangin McCloud. Yanzu kuma ranan ya iso.

A yayinda yake kalon kasa, sai yanaganin dubben mabiyansa a shimfide suna sanye da tufafe masu hasken launi, suna ta shigowa daga kowani bangaren masarautan, daga duka gefen su tudun. Kusan dukan mutanen zoben gaba daya, sunata shigowa cikin katangun kariyarsa da ya gina. Mutanensa sunyi watanni suna shiri, suna bin umrnin da aka yi musu na susa komai ya zama harka na arziki, mai karfi. Wannan ba ranan aure na kawai ba, rana ne na aikawa dangi McCloud da wani sako.

MacGil yabi daruruwan mayankansa da yasa suka yi jeruwa na mussanman a wuraren tsaro, a cikin angwanni, a jere a gefen katangu, mayaka fiye da yadda zai taba bukata – sai yaji ya gamsu. Wannan ya kasance nuna karfi da yaso yayi. Amma hankalinsa bai kwanta ba; yanayin wuri yayi zafi sosai, rikici zai iya faruwa. Yayi fatan kar wasu yan zafinkai, abuge da barasa, su taso daga kowane bangare.

Yayi kallo zuwaga filin gasa, filayen wasanni, sai ya tuna ranan dake zuwa, acike da wasanni da gasa da ireiren bukukkuwa. Zasu yi armashi. Tabattace dangin McCloud zasu zo da karamin tawagan mayakansu, kuma kowane gasa, kowane kokowa, kowane rigerige, zai dauki ma'ana na musamman. Harma idan

wani ya bata hanya, zai iya zama yaki.

“Sarki na?”

Yaji hanu mai laushi akan nasa sai ya juyo yaga sarauniyarsa, Krea, wacce har yanzu itace mace mafi kyau da ya taba sani. Aureriya da zaman lafiya gareshi duk zamanin mulkinsa, ta Haifa masa yara biyar, uku a cikinsu maza, kuma bata taba kokawa ba. Alhali ma kuwa, ta zama mafi yardediyar mai bashi shawara. A yayin wucewan shekaru, yagano cewa tafi dukannin mutanensa wayo. Kai, tafi shi dakansa ma wayo.

“Ranar siyasa ne” tace. “Amma kuma ranar auren ‘yarmu. Kayi kokari kayi nishadi. Bazai faru sau biyu ba.”

“Lokacinda bani da komai bancika damuwa ba,” ya bata amsa. “Yanzu da mukeda komai, komai yakan dameni. Mun tsira. Amma bana jin na tsira.”

Ta mayar da kallo gareshi da idanun tausayi, manya masu kyalli; suna kama da suna rike da hikiman duk duniya. Giran idanunta sun sauko, kama yadda suka saba, suna kama da Kaman tana jin barci kadan, kuma a kewaye da mafi kyawun, mikekiyar sumanta mai fararen gashi kadan, wanda ya zubo daga dukan gefenin fuskarta duka biyu. Fuskanta ya dan fara nuna girma, amma banda haka bata sauya ba ko kadan.

“Hakan ya kasance domin baka da tsiranne,” tace. “Babu sarkin da yake da tsira. Munada yan leken asiri a fadarmu fiye da yadda kake zato. Kuma haka abubuwan suke kasancewa a koda yausha.”

Ta maso kusa ta sumbaceshi, sai tayi murmushi.

“Kayi kokari kaji dadinsa,” tace “Ai muna bukin aure ne ba fada ba.”

Da wannan, ta juya ta bar wuraren kariyan.

Ya kalli tafiyarta, sai ya juya ya kewaye fadansa da kallo. Gaskiyarta; tanada gaskiya ne a koda yausha. Shi baiso ya ji dadin bukinba. Yana mtukar son babbar ‘yarsa, kuma ai aure akace. Ranan yakasance mafi kyawun ranar mafi kyawun shekara, bazara tana kololuwarata, rani kuma nason ya shigo, rana kuma duka biyu suna daidai a sama, da dan iskanda yake hurawa. Komai na cikin mafi kyawun yanayi, bishiyoyi kota ina da launonin pinki da malmo da lemu da farare. Babu abinda zaiso Kaman iya zuwa ya zauna da mutanensa, ya kalli daurin auren diyarsa, ya sha kofunan barasa har sai ya gagara sha kuma.

Amma ya gagara. Yanada jerin ayuyyuka kafin ma ya iya fitowa daga gininsa a fada. Aima, ranar auren ‘ya na zaman alhaki ne a kan sarki: zai zauna da majalisarsa; ya zauna da yaransa; yayita zama da dagon jeren masu kokekoke wayanda ke da daman ganin sarki a irin wannan ranan. Zai zama masa babban sa’a in har ya iya barin gininsa kafin bukin yammacin.

*

MacGil yasa kayan sarauta mafi kyau, bakin wando, da bel mai rowan gwal, doguwar riga da akayi da mafi kyawun yadin siliki mai launin malmo da gwal, farin alkebbu, takalma masu kyalli da suka kai kwanrisha, sai dasa hular sarautarsa – hular kayattacen gwal da babban lu’u lu’u a binne a sakiyarsa – ya cigaba da bin layunkan cikin gininsa, masu hidima suna dukan

gefensa. Ya wuce daki bayan daki, ya sauka matakalan saukowa daga katangan kariya, ya yanki ta cikin ainihin fadan zama, ta babban zaure mai shigaye, da silin dinsa mai tsawo da kyawawan gilasai. Daga karshe ya kai ga daddaden kofar itacen oak, da kauri Kaman bishiya, wanda masu hidimarsa suka bude kafinsu koma gefe. Dakin ikon sarauta.

Masu bada shawararsa sun mike da shigansa, a ka rufe kofan bayan shigansa.

“ku zauna,” yace, da sauri fiye da yanda ya saba. Agajiye yake, musamman ma a yau, saboda hidimomin tafiyar da mulkin wannan masarautar da basu karewa, wayanda yake son yagama dasu.

Ya wuce a cikin fadar ikon sarautan, wanda baya fasa bashi sha'awa. Silin dinsa kafa hamsin daga kasa, gabadaya bango daya da kyawawan gilasai, kasa da bango da a ka gina daga duwatsu masu kaurin kafa daya. Dakin zai iya daukan baki dari a saukake. Amma a ranaku Kaman yau, lokacinda majalisarsa ke zama, shi da yan kalilan din masu bashi shawara ne kawai a kayadadden zaman. Babban tebiri mai kama da lauje shi ya dauke mafi yawan dakin, wanda bayanshi masu bashi shawaran suka sassaya.

Ya wuce ta kofar, sambai ta sakiya, zuwa kan kujeran sarautarsa. Ya haura matakalan dutsen, ya wuce gunkayen zaki na gwal, sai ya zauna a kan jan katifan velvet dake kan kujeran sarautan, wanda a ka kera gaba daya da gwal. Akan wannan kujeran sarautan mahaifinsa ya zauna, Kaman yadda mahaifinshi shima yayi da dukkanin yan dangin MacGil kafinshi. Yayinda

ya zauna, MacGil yaji nauyin duka kakkaninsa – na dukkanin zamani – akanshi.

Ya kewaye masu bada shawara da suka halartu da kallo. Akwai Brom, janar dinsa mafi girma kuma mai bashi shawara a kan harkokin tsaro; Kolk, janar din rundunar yara maza, Aberthol, tsohon cikin taron, almajiri kuma masani tarihi, mai karantar da sarakuna na nasabi uku; Firth, mai bashi shawara a kan harkokin cikin gida na fadan, siririn mutum da guntun, suma da ramukan ido masu zurfi da basu taba zama wuri guda. MacGil bai taba yadda da Firth gaba dayaba, kuma baima taba gane matsayinsa ba. Amma mahaifinsa, da mahaifinshi shima, sun nada mai bada shawara kan harkokin cikin gida na al'amuran fada, saboda haka shima ya rikeshi saboda girmama masu. Akwai Owen, ma'ajiyinsa; Bradaigh, mai bashi shawara akan harkokin waje; Earnan, mai karban haraji; Duwayne, mai bada shawara a kan talakawa; da kuma Kelvin, wakilin dukan masu matsayin sarauta.

Tabattace, sarkin yanada cikakken iko. Amma masarautarsa ta kasance mai bada yanci, kuma iyayensa sun kasance suna alfahari da baiwa majalisunsu muryan Magana a dukkan lammura, ta wurin wakilansu. Ya kasance a tahirance madaidaiciyar mulki sakanin sarakunan da majalisunsu da bashi da sauki. Yanzu akwai lumana, amma a wassu lokutan akwai tashe tashen hankula da gasar neman iko a sakanin majalisun da gidan sarauta. Hakan ya kasance tsari madaidaici.

A yayinda MacGil ke kewaye dakin da kallo ya gane babu mutum daya: ainihin wanda shi yafi bukatan yayi Magana dashi

kuwa – Argon. Kaman yadda akasaba, yausha da kuma ina za'a ganshi ba a bin sani bane. Wannan yana tada haushin MacGil ba kadanba, amma bashi da zabi sai dai ya hakura. Yanayin sui Druid yafi karfinsa. Saboda rashinsa, MacGil yaji Karin hanzari. Yanason yagama da wannan zamman, domin ya fuskanci dubannin shauran harkokinda suke jiransa kafin daurin auren.

Taron mashawartan sun fuskanceshi a zaune a kewaye da tebiri mai kama da laujen, ararrabe kafa goma goma, kowanne azaune a kujeran itacen oak da aka tsara agwanance da hanayen itace.

“Sarkina, idan zaka yadda na fara,” Owen yace.

“Zaka iya. Amma ka gajarta. Bani da lokaci sosai a yau.”

“Diyarka zata samu kyaututuka dayawa yau, wayanda muke fatan zasu cika ma'ajiyijnta. Duban mutanenda zasu kawo ziyarar bangirma, suna baka kyaututuka dakanka, kuma suna cika gidajen su magajiyanmu da shagunan barasa, zasu taimaka wurin cika asusunmu, ma. Amma duk da haka shirin bukukkunan yau zasu taba ma'ajiyin fada sosai. Ina mai bada shawaran a kara wa mutane haraji, harda fadawa. Harajin lokaci daya, domin a rage zafin wannan babban taruwa.”

MacGil yaga damuwan da fuskar ma'ajiyinsa ta nuna, kuma cikinsa ya murde a yayinda yayi tunanin zarzage asusun. Amma duk da haka shi bazaya sake kara harajiba.

“Yafi kyau a samu talautaten asusu amma da magoya baya masu bada goyon baya,” MacGil ya ansa. “Arzikinmu yakanzone a cikin murnar magoya bayanmu. Bazamu kara harajiba.”

“Amma sarkina, idan bamu---”

“Na yanke hukunci. Mai ya rage?”

Owen ya zauna, bajindadi.

“Sarkina,” Brom yace a muryarsa mai zurfi. “Da umurninka, muna ajiye dayawan rundunanmu a shirye a fada saboda bukin yau. Nuna karfin zai yi armashi. Amma mun miku dayawa. Idan aka kai hari a wani bangaren masarautanmu, zamu iya kayuwa.

MacGil ya ansa da kai, yana tunani akan lamarin.

“Abokan gabanmu bazasu kawo mana hariba alhali muna kan ciyardasu.”

Mutanen sunyi dariya.

“Kuma menene labarai daga su tudun?”

“Babu rahotun wani abu na faruwa a cikin satutuka. Kaman rundunoninsu sun lafa saboda shirin auren. Watakila sunyi shirin a zauna lafiya.

MacGil bai tabattarba.

“Wannan na nufin shiryayyen auren yayi amfani kenan, kokuma zasu jira su kawo mana harin a wani lokacin. Kokuma wannene kake ganin zai zama, dattijo?” MacGil ya tambaya, yanajuyawa zuwaga Albertol.

Albertol ya gyara murya, muryarsa na rawa dayafara Magana: “Sarkina, mahaifinka da mahaifishi kafishi basu taba yarda da dangin McCloud ba. Domin suna kwance suna barci, baya nufin cewa bazasu tashiba.”

MacGil ya ansa da kai, yana godiya wa bayanin.

“Bayani rundunanma fa?” Ya tambaya, yajuyoga Kolk.

“Yau mun yiwa sabobbin dakanmu maraba,” Kolk ya amsa, da kadakai da sauri.

“Dana na cikinsu?” MacGil ya tambaya.

“Yanasaye yanajidakansa tare da shauran, kuma ya kasance da nagari.”

MacGil ya amsa da kai, sai ya juya zuwaga Bradaigh.

“Kuma menene labari daga loto?”

“Maigidana, yan sintirinmu sungano karuwan kokarin haye loton a satitikan bayabayanen. Zai yiyu ana shirin kawo mana hari daga waje.”

Wani dan karamin gunaguni ya bayana a sakanin mutanen. MacGil yaji wani kullewanciki a kan wannan tunanin. Makamashin tsaron gagarabadau ne; amma, duk da haka labarin bashi da dadi.

“To yaya zai kasance idan aka kawo mana hari mai gaba daya?” ya tambaya.

“Idan har makamashin tsaron na aiki, bamuda fargaba. Mutanen wajen sun gagara ketare loton shekaru aru aru. Babu dalilin tunanin na yanzun zai banbanta.”

MacGil bai tabbattar ba. Andadde da yakamata a samu hari daga waje, kuma ya gagara daina tunanin a wani lokaci zai faru.

“Maigidana,” Firth yace da muryarsa mai fita ta hanci, “Naga yakamata inkara dacewa a yau fadar mu na cike da manyan baki daga masarautar dangin McCloud. Zai zama abin zagi idan baka nishadantar dasuba, duk da abokan gaba ne. Ina mai bada sharawan kayi amfani da yammacin yau a gaisawa da

kowannensu. Sun zo da babban tawaga, kyaututuka dayawa – da kuma, a gulumance, yan leken asiri da yawa.”

“Wayasani ko da ‘yan leken asirin a nan?” MacGil ya mayar da tambaya, yana kallon Firth a nisse a yayin tambayan --- yana tunanin cewa, kamar yadda ya saba, ko shima daya ne daga cikinsu.

Firth ya budi baki domin bada amsa, amma MacGil ya daga hanu tare da yin tsaki, saboda ya isheshi. “Idan shikenan zani fita yanzu, domin na shiga bukin auren diyana.”

“Miagidana,” Kelvin yace alhali yana gyara murya, “haka ne, shauran abu daya. Al’adanmu, na ranan auren babban cikin yaranka. Kowane MacGil yakan bada sunan yarimansa a ranan. Talakawanka zasu bukaci kaima kayi haka. Sun fara gunaguni. Bazai yi kyau ka basu kunyaba. Tunba ma dayake har yanzu Twakafin kaddara baya yawo.”

“Zaka sani na fadi yarima alhali nima ina kuruciya?” MacGil ya tambaya.

“Maigidana, ban nufi maka laifiba,” Kelvin yace da rawan murya, damuwa a fuskansa.

MacGil ya daga hanu. “Nasan al’ada. Kuma tabbatace zan fadi sunan yarima a yau.”

“Zaka iya gaya mana ko wayene?” Firth ya tambaya.

MacGil ya harareshi zuwaga zama, yana jin haushi. Firth mai gulmane, kuma bai yarda dashiba.

“Zaku ji idan lokacin yakai.”

MacGil ya tashi, shauran ma suka mike. Sun sunkuyar dakai,

suka juya, suka fice daga dakin cikic hanzari.

MacGil ya saya a wurin yana tunani na adadin lokacinda shima bai sani ba. A ranaku Kaman wannan yakan yi tunanin dashi ba sarki ba ne.

*

MacGil ya sauko daga kujeran sarautansa, takalmansa suna kara a cikin yanayin shuru da a ke ciki, ya wuce sakiyar dakin. Ya bude daddadiyar kofan oak din dakansa, da fincikan marikin karfen, sai ya shiga wani daki a gefe.

Yana more kwaciyar hankali da kadaituwa a wannan hadadden daki, kamar yadda ya saba, bangoginsa kasa da taku ishirin ta kowane gefe amma da mafi sayin, lankwashashen silin. An gina dakin gabadaya daga dutse, da karamin, kewayeyiyan tagan gilashi a bango daya. Haske na shiga ta launukansa mai rowan koyi da ja, yana haskaka abu daya tak daya kasance a dakinda ba a samun komai sai shi.

Takwafin Kaddara.

Gashinan a zaune, a sakiyar dakin, yana kwance da gefe akan marikinsa, Kaman wata mayaudariya. Kaman yadda ya saba tun yana yaro, MacGil ya tafi zuwa kusa dashi, ya kewaye shi, ya dubeshi da kyau. Takwafin Kaddara. Takwafin gwarzo, tushin karfi da iko na masarautarsa gaba daya, daga kowani zamanin zuwa nagaba. Duk wanda ya samu karfin ikon daga shi ne yakasance zababbe, mai kaddaran mulkin masarautar iya rayuwarsa, ya samarwa masarautar kwanciyar hankali daga dukkan barazana, daga ciki da wajen zoben. Ya kasance al'ada

maikyau da ya girma a ciki, daga gama nada shi sarki, MacGil dakanshima ya gwada dagashi, tunda sarakunan dangin MacGil kawai a ke bari su gwada. Sarakunan da suka gabaceshi, dukkansu sun gagara. Shi kuma ya tabbata shi zai zama dabam. Ya tabbata shi zai kasance zababben.

Amma bai canki daidai ba. Kaman dukkanin sarakunan dangin MacGil da suka rigayeshi. Kuma kasawarsa yasawa sarautansa tabo tun daga lokacin.

Yayin da yake kallonsa a yanzu, ya kalli daguwar askarsa, da a ka yi daga karfen da ba wanda ya taba sanin wani iri ne. mafarin takwafin ma yafi kasancewa abin waswasi, a na gulman cewa haka kawai ya bullo daga kasa a sakiyar wata girgizan kasa.

Yayin kallonsa, ya sake jin ciwon kasawa, duk da shi sarki mai adalcine, ba shine zababben ba. Talakawansa sun sani. Makiyansa sun sani. Duk dashi sarki ne mai adalci, amma duk abinda zai yi, bazai taba zama zababben ba.

Da yakasance zababben ne, yana jin da rashin kwanciyan hankali ya ragu a daularsa, kulekule ma daya ragu. Talakawansa zasu fi yarda dashi kuma makiyansa bazasu taba ma tunanin kawo hari ba. Wani bangarensa na ganin Kaman takwafin ya bace kawai, al'adan ya bishi. Amma yasan bazai bace ba. Tsinuwan kenan – da kuma karfi – na al'ada. Yana da karfi, da maa yafi, na rundunan mayaka.

A yayin daya masa kallo na Kaman dubu, MacGil yagagara tunanin waye ne zai kasance zababben. Waye mai nasabansa zai kasance da kaddarar dagashi? A yayinda yake tunanin abinda ke

gabansa, hakkin fadan waye yarimansa, yayi tunanin waye, idan akwai, zai kasance da kaddarar daga takwafin.

“Takwafin na da nauyi sosai,” wani murya yazo da magana.

MacGil ya juya, yana mamakin suna karamin dakin da wani ashe.

Anan, a saye a kofa, sai ga Argon. MacGil ya gane muryan kafinma yaganshi kuma ya ji kyamarsa da bai iso ba tuntuni amma yayi farin cikin kasancewarsa a nan a yanzu.

“Ka makara,” MacGil yace.

“Yanayin kallon lokacinka ba daidai ne da nawaba,” Argon ya amsa.

MacGil yasake juyowa ga takwafin.

“Shin ka taba tunanin zan iya dagashi?” ya tambaya cikin tuna baya. “Ranan da na zama sarki?”

“Babu,” Argon ya amsa gaba daya.

MacGil ya juyo ya kalleshi.

“Kasan ba zani iya ba. Ka gani, ko baka gani ba?”

“Hakane.”

MacGil yayi tunani akan wannan.

“Nakan ji tsoro idan kana bada amsa gaba daya haka. Ba haka ka saba ba.”

Argon ya cigaba da kasancewa shuru, daga karshe MacGil ya fahimci ba zai kara Magana ba.

“Yau zan fadi sunan magajina,” MacGil yace. “Yana mani Kaman aikin banza, na fadi yarima a wannan ranan. Yakan zare farin cikin sarki daga auren diyarsa.”

“Watakila irin wannan farin cikin ya kamata a taba.”

“Amma ina da shauran shekaru dayawa na mulki,” MacGil ya fada da roko.

“Watakila ba dayawa Kaman yadda kake tunani ba,” Argon ya amsa.

MacGil ya matse idanunsa, yana kwokwanto. Ko wannan wani bayanine a boye?

Amma Argon bai kara ko bayani ba.

“Yara shida. Wannene zan zaba?” MacGil ya tanbaya.

“Yaya kake tambaya na? Kariga ka zaba.”

MacGil ya kalleshi. “Kana gani da yawa. Hakane, na zaba. Amma ina son na san ra’ayinka.”

“Ina ganin kayi zabi na gari,” Argon yace. “Amma ka tuna: sarki bazaya iya mulki daga kabariba. Kodama wakake ganin ka zaba, Kaddara nada wani hanyan zaba wa kansa.”

“Zan rayu, Argon?” MacGil ya tambaya agagauce, yayi tambayanda yake son yayi tunda yatashi daga barci jiya da mummunan mafarki.

“Nayi mafarkin wata tsunsu jiya daddare,” ya kara. “Ta zo ta saci hular sarautana. Sai wata kuma ta dauke ni ta tafi dani. Tanakan tafiya danidin, sai naga masarautana a shimfide a karkashina. Ya juya bakikkirin a yayinda nake tafe. Mattaten kasa. Kasa mara fid da amfani.”

Ya daga ido ya kalli Argon, idanun suna cike da ruwa.

Mafarkine? ko wani abinda yafi mafarki?”

“Mafarku sukan kasance abinda yafi mafarki a kowane lokaci,

ko ba haka ba?” Argon ya tambaya.

Sanyin jiki ya kama MacGil.

“A ina hatsarin yake? Ka gayamani koda wannan kawai.”

Argon ya matso kusa sai ya kalli idanunsa da zurfi, MacGil yaji Kaman yana leka cikin wata duniyar ce dabam.

Sai Argon yadan sunkuyo zuwa gaba, yadan fada da karamar murya:

“Kusa fiye da yadda kake zato a koda yausha.”

SURA NA HUDU

Thor ya buya a cikin ciyawan bayan amalanken a yayinda yake gungurawa dashi akan babban hanya. Ya nemi hanya zuwa kan hanyan a daren jiya ya kuma jira da hakuri har amalaken dake da girmanda zai hau batara da anganoshiba ta zo. Wuri nada duhu a lokacin, kuma amalanken na tafiya a hankali dede da yadda zai iya dan gudu ya dale daga baya. Ya sauka cikin ciyayin ya kuma binne kansa a ciki. Yakuma ci sa'a, matukin bai gansaba. Thor bai sani a tabbaceba ko amalanken zata je fadan sarki bane, amma ta wurin yanufa, kuma amalanke mai wannan girman, da kuma irin wadannan alamun jikinta, zai kasance wurarenda zata iya zuwa bayawa.

Yayinda Thor ke safara cikin dare, idanunsa na bude na sa'o'i, yana tunanin karonsu da dabbar Sybold. Da Argon. A kan kaddararsa. Gidansu na daa. Mahaifiyarsa. Ya ji Kaman duniyan ta amsa masa, ta gaya masa cewa yanada wata kaddarar. Yanadai kwance a wurin, da hannayensa a bayan keyansa, yana kallon sama a dare, wanda ka ganuwa ta tsohon rufin amalanken. Ya kalli duniyan saman, yana kyalli, jajayen taurarinsa a can da nisa. Yana cikin annashuwa. A karo nafarko a rayuwarsa, yana kan tafiya. Bai san zuwa ina ba, amma yana tafiya. Kota wani hanya, zai nemi hanyan zuwa fadar sarki.

A yayinda Thor ya bude ido gari yariga yaw aye, haske na shiga, sai ya gano ashe barci ta kwasheshi. Ya tashi zuwaga zama

da sauri, ya kalli kota ina, yayi wa kansa fada domin yayi barci. Yakamata a ce yafi haka kula – yaci sa'a ba a ganoshi ba.

Amalanken yacigaba da tafiya, amma girgizansa ya ragu. Wannan na nufin abu daya ne kawai: hanya dayafi kyau. Dole sunyi kusa da wata birni kenan. Thor ya leka yaga irin sumul din hanyan, babu duwatsu, babu ramuka, kuma a jere da fararen kauraa masu kyau. Zuciyarsa ta fara bugawa da sauri; sun fara kusa da fadan sarkin.

Thor ya leka waje daga bayan amalanken sai mamaki ya kamashi. Sabtatattun angwanin na cike da kaiwa da kawowa. Amalanku da yawa, masu girma da yanayi dabam dabam duk a dauke da ireiren abubuwa, sun cika kan hanyoyin. Daya a cike take da barguna; wata da shimfidun kasa; wata har wa yau da kaji. A tsakaninsu daruruwan yan kasuwa ke tafiya, wassu suna jagoran shanu, wassu suna da kwadunan kaya a kansu. Mutane hudu sun dauki kunshin yadin siliki, a nade a jikin gorori. Ya kasance runduna na mutane iri iri, duka kuma wuri daya suka nufa.

Thor yajikanshi Kaman ya samu wani sabon rai. Bai taba ganin mutane da yawa haka a lokaci guda ba, da kuma kaya da yawa haka, abubuwa dayawa suna faruwa a lokaci daya. Da kasance a karamin kauye duk rayuwarsa, amma yanzu ya kasance a cikin hayaniya na birni.

Ya ji babban kara, karan sarkoki, faduwan babban itace, da karfin da ya girgiza kasa. Jim kadan wani irin karan kuma yazo, na kwofaton dawakai masu kara a kan itace. Ya kallesu a kasa sai

ya gane suna sallaka gada ne; a karkasinsu ruwan karamin rafin kariya na gudu. Da gadan da a ke nadawa.

Thor ya fitar da kansa yaga manyan shingayen dutse, babban mashiga na karfe mai kusosi kuma a sama. Suna wucewa ta kofar fadar sarki ne.

Wannan ya kasance kofa mafi girma da yataba gani. Ya kalli kusosin a sama, yana mamakin idan sun sauko, zasu rabashi biyune. Ya hangi yan Silver guda hudu suna gadin mashigin, sai zuciyarsa ta fara bugawa da sauri kuma.

Sun wuce ta cikin wata doguwar loton dutse, sai bayan wani dan lokaci kadan sama ya budu kuma. Suna cikin fadan sarki ne.

Thor ya gagara yarda. Akwai Karin kaiwa da komowa ma anan, mai yiyuwa – adadi mai kama da dubban mutane, suna zirga zirga ko ta ina. Akwai dogayen lambunan ciyayi, kansu ayanke daidai, da fure suna girma kota ina. Hanyan ya kara fadi, kuma daga gefegefen akwai kananan kantuna, masu saya da sayarwa da ginewen dutse. Kuma a cikin duk wannan, mayakan sarki. Mayaka, sanye da kayan yaki. Thor yaci nasara.

A cikin murnarsa, yatashi da ganganci; yanatashi, sai amalanken tasaya cak, shi kuma ya fado da baya, ya sauko a kan bayansa a cikin ciyayin. Kafin yatashi, sai yaji karan sauke kofan itace, sai ya daga ido yaga wani dattijo da yariga yaji haushi, mai tsanko, yana sanye da tsummokara kuma yana dadaura fuska. Matukin amalanken ya mika hanu ciki, ya kamo Thor a idanun sahu da hannaye ramammu, sai yaja shi waje.

Thor yadagu sama, ya sauko da karfi akan bayansa bisa kan

hanya mai datti, ya kuma ta da kura. Sai dariyan mutane yatashi a kewaye dashi.

“Nan gaba in ka hau amalanke na, yaro, zaka shiga turune! Ka ci sa’a da na kira yan Silver a yanzun!”

Dattijon ya juya ya tofa yawu, sanan ya koma amalankensa ya bugi dawanken amalanken suka fara tafiya.

Dajin kunya, Thor ya tara mutucinsa ya taso zuwa kafafuwansa. Ya kalli guri. Mutum daya ko biyu masu wucewa sukayi masa karamin dariya, Thor yayi wani iri da fuskarsa har su suka mayar da nasu wassu wuraren. Ya karkade dattin jikinsa ya kuma share hanayensa; mutuncinsa ya tabu, amma ba jikinsa ba.

Annashuwansa ya dawo yayinda ya keta kallon wuri, yanata mamaki, sai ya gano yakamata yayi murnan cewa akalla shi ya kai nan. Yanzu daya riga ya sauka daga amalanken zai iya kallon wurare a saukake, kuma kallon ya kasance basabamba: akewaye yake da dogayen, ginanun katangun dutse masu gajerun katangun kariya a samansu, wanda kuma a samansu duka, kota ina, mayakan sarki keta sintiri. Gabadaya a kewaye dashi akwai filayen ciyayi masu launin ganye, masu samun matukar kulawa, shagunan da aka gina da duwatsu, mabulbulai na ruwa, gungu gungun bishiyoyi. Nan birni ne. Kuma a cike yake da mutane.

Kota ina shigowa ire iren mutane suketayi – yan kasuwa, mayaka, manyan mutane – kowa yakuma kasance yana sauri. Ya dauki Thor wasu yan mintuna kafin yagane cewa wani abu na mussamman na faruwa. A yayinda ya cigaba da tattakawa, yaga anata shirye shirye – ana jera kujeru, ana shirya mumbari. Yayi

kama da ana shirin aure ne.

Bugun zuciyarsa yaso ya saya a yayinda yaga, daga dan nesa, wata filin gasa, da yar doguwar hanyanta mai datti da igiyan jan daga. A kan wani filin, yaga mayaka sunata wurga mashi ga ma'aunoni da nisa; a wani kuma, masu kwari da baka suna auna ciyayi. Yayi kama da wasanni ne kota ina, amma na gasa. Akwai kuma wakoki: algaita da busa da ganguna, tari tarin mawaka suna kaiwa da kawowa; da barasa, manyan tuluna da ake gungurowa waje; da abinci, tebura da ake shiryawa, liyafa a jere har iya ganin ido. Kaman ya shigo ne a sakiyar wani gagarimin biki. Duk da wannan kayatarwan, Thor yaji matsuwana ya nemi inda runduna take. Yanajin Kaman ya makara, kuma ya kamata ya nuna kansa.

ya hanzarta zuwaga mutum na farko day a gani, wani dattijo wanda yayi kama, daga kayansa mai jinni, da mahauci, wanda ke gangarawa hanyan agaggauce. Kowa a nan na cikin hanzari ne.

“Ji mana, yallabai,” Thor yace, yakamo hanunsa.

Mutumin yayi kallo kasa zuwaga hanun Thor da kiyayya.

“Menene, yaro?”

“Ina neman rundunan sarki. Kasan inda suke horo?”

“Nayi kama da hatimin gane hanya ne?” mutumin yayi tsaki, yatafi yana buga kafa a kasa.

Thor yaji wani iri da rashin hankalinsa.

Ya hanzarta zuwaga mutum mabiye dashi da yagani, wata mata mai markada filawa a kan wani dogon teberi. Akwai mata dayawa a tebirin, dukufe da aiki, sai Thor yaji yakamata ace daya daga cikinsu ta sani.

“Ji mana, yan mata,” yace. “Ko kinsan inda yan rundunan sarki ke horo?”

Sun kalli juna suka yi dan dariya, wasuma a cikinsu da shekaru kadan suka girmeshi. Babban cikinsu ta juya ta kalleshi.

“Kana nema a inda baiyi daidai ba” ta bada amsa. “Anan muna shiryawa bukukuwan ne.”

“Amma ance mani suna horo a fadan sarki ne,” Thor yace, a rikice.

Matan sun sake fara dan karamin dariya. Babban ta daura hannayenta a kugunta ta girgiza kai.

“Kanayi Kaman wannan ne karonka na farko a cikin fadan sarki. Baka da masaniyan girman da yake dashi ne?”

Thor ya rikice yayinda shauran matan suka fara dariya, sai ya fara tafiya da haushi. Bai cika son ana masa tsiya ba.

A gabansa yaga hanyoyi Kaman goma sha biyu, amummurde kuma ajujjuye zuwa kota ina a fadan sarkin. Ararrabe a sakanin katangun duwatsun akwai akalla kofofi goma sha biyu. Girma da yanayin wannan wurin nada ban al’ajabi. Yana jin damuwan shi zai iyata nema na kwanaki bai samu ba.

Wani tunani yazo masa: tabattace mayaki zai san inda shauran ke horo. Yana kasa a gwiwa akan zuwaga ainihin mayakin sarki, amma ya gane dole ne yaje.

Ya juya ya hanzarta zuwa bangon, zuwaga mayakin dake tsaron mashigi mafi kusa, yana fatan cewa kar ya wurgashi waje. Mayakin ya staya a mike, yana kallon gabansa sambai.

“Ina neman rundunan sarki,” Thro yace, a tarin dukannin

muryar hazakarsa.

Mayakin ya cigaba da kallon gabansa sambai, Kaman bai jishiba.

“Nace ina neman rundunan sarki!” Thor ya nace, da Karin sauti, da nufin lallai sai an san dashi.

Bayan yan dakikoki, mayakin ya kalleshi kasa kasa, kallon raini.

“Zaka iya gayamin inda yake?” Thor ya masa.

“Kuma menene damuwanka dasu?”

Wani muhimmin batu,” Thor ya mayar, da fata mayakin ba zai matsa masa ba.

Mayakin ya koma kallon gabansa sambai, yaki kulashi kuma. Thor yaji gabansa na faduwa, yana soron ba zai samu amsa ba.

Amma bayan lokaci mai kama da har abadan, mayakin ya mayar cewa: “Ka bi mashigi na gabas, sai ka mike arewa iya iyawanka. Sai ka shiga mashigi na uku a gefen hagu, sanan inda hanya ya rabu ka bi dama, a wani rabuwan kuma kabi dama. Ka shige ta lankwashashen saman mashigi na dutse, sai kaga wurin horonsu a gaba da mashigin. Amma ina mai gayamaka, kana bata lokacinka. Basu yin maraba da maziyarci.

Abinda Thor ya bukaci ji kenan kawai. Batareda jiran wani bugun zuciyarsa ba kuma, ya juya ya wuce filin a guje, yana bin kwatancen, yana maimaitasu a cikin kwakwalwarsa, yana kokarin tuna su. Ya ga rana ya haura sosai a sama, sai yafara adu'an kawai lokacida shi zai kai, kar ya zama ya makara.

Thor ya gangara tsabtattun, hanyoyi da jeren kaura a dan guje, yana murduwa da juyawa a kan hanyansa na tafiya a cikin fadan sarki. Yayi iya kokarinsa na ganin yabi kwatancen, yana fatan ba batar dashi a ke yi ba. Daga can karshen harabar, yaga dukkanin mashigun, sai ya zabi na uku a gefen hagu. Ya shigeshi a guje sai yabi wurarenda hanyan ya rabu kamar yada a ka gaya masa, yana juyawa hanya bayan hanya. Yayi gudu yana fuskantan masu zuwa, dubban mutane masu kwararowa cikin birnin, taron nata karuwa a kowane minti. Ya goga kafadu da masu hura algaita, masu carafke, masu shaila da ire iren masu nishadantar da mutane, kowanne ya ci ado na musamman.

Thor ya gagara hakuri da tunanin a fara zabe batare dashiba, sai yanata kokarin ya tara hankalinsa a yayinda yake juyawa hanya bayan hanya, yana neman wani alama na filin horon. Ya wuce a karkashin wani lankwashashen saman mashigi, ya juya wata hanyar, sai ga, can da nisa, ya hangi abinda kawai zai iya zama inda ya nufa ne: dan karamin haraba, a gine da duwatsu a kewaye dai dai. Mayaka na tsaron katon mashigi dake sakiyarsa. Thor yaji dan ihu daga bayan katangunsa sai bugun zuciyarsa ya karu. Nan ne wurin.

Ya fita a guje, huhunsa a bude. Yayinda yakai mashigin, mayaka biyu sun matso gaba suka sauke su mashinsu, suka tare hanya dasu. Wani mayaki na uku ya maso gaba ya daga hanu daya.

“Saya a wurin,” ya bada umrni.

Thor ya daskare, yana numfashi sama sama, Kaman zai gagara

boye murnarsa.

“Ba...zaka...ganeba,” ya sauke numfashi, kalmomi na fadowa daga bakinsa a sakanin numfashi, “Dole na kasance a ciki. Na makara.”

“Makara ma me?”

“Zaben.”

Mayakin, wani gajeren, mutum mai nauyi da zazzana a fata, ya juya ya kalli shauran, suma suna mayar da kallon rashin yarda. Ya juya ya kalli Thor daga sama zuwa kasa da wani kallon rashin yarda shima.

“An shigar da sabobin daukan tun sa’o’in da suka wuce, a safaran sarauta. Idan ba a gayyace ka ba, ba za ka shiga ba.”

“Amma ba ka ganeba. Dole ne na---”

Mayakin ya mika hanu ya kama gaban rigan Thor.

Kaine baka geneba, kai yaro mara kunya. Kai waye da zaka zo nan ka nemi shiga ko ta halin kaka? Yanzu katafi----kafin na saka a turu.

Ya ture Thor, wanda ya fada baya da taku dayawa.

Thor yaji Kaman harbi a cikin kirjinsa a inda hanun mayakin ya tabashi--- amma fiye da haka, yaji harbin an kishi. Yaji wannan rashin adalci ne. Bai iso har nan kawai domin wani mayaki yazo ya mayar dashi batare da ma anganshi bane. Ya daura zuciyar saishi ya shiga.

Mayakin ya juya zuwaga mutanensa, shi kuma Thor ya tafi, ya juya dama ya kewayaya kewayayen ginin. Yana da wata shiri. Ya cigaba da tafiya har ya bace, sai ya fara dan gudu, yana bin jikin

dangan. Ya duba domin ya tabbattar mayakan basu kallonsa, sai ya kara gudu sosai, daya kai rabin hanyan kewayan ginin ya hangi wata mashigin haraban---a can sama akwai lankwasassun budi a dutsen, a kare da sadunan karfe. Daya daga cikin wadannan budin ya rasa karafunansa. Yaji wani ihun, ya haura zuwaga dan belen, yayi kallo.

Bugun zuciyarsa ya karu. Ararrabe a cikin babban, kewayayyen wurin horon yaga dozin dozin na sabobbin dauka----har da yan'uwansa. Sun yi sahu, duk sun fuskanci yan Silver guda goma sha biyu. Mayakan sarkin suna tafiya a cikinsu, suna auna su da idanu.

Wata kungiyar sabobbin daukan kuma na saye daga gefe, karkashin kulawan wani mayaki, suna wurga mashoshi ga wani abun aunawa da nisa. Waninsu bai samu ma'aunin ba.

Hanyoyin jinin Thor sun kumbura da haushi. Shi zai iya harbin wadannan abin aunawan; shi gwanine Kaman kowanne daga cikinsu. Kawai domin sun girmeshi, kuma shi ya dan fisu kankanta, ba a yi adalci ba da a ka barshi a ka ki daukansa.

Basanmani, Thor yaji wata hanu a bayansa a yayinda hanun ta finciko shi zuwa ta baya ta kuma aika dashi a cikin iska. Ya fado da karfi a kasa, tare da rasa numfashi.

Ya kalli sama yaga mayakin bakin mashigin dazun, yana harararsa.

“Me na gaya maka, yaro?”

Kafin ya mayar da martini, mayakin yaja da baya ya harbi Thor da kafa kuma da karfi. Thor yaji wani hadadden kara a

hakarkarinsa, a yayinda mayakin ke shirin sake bugashi.

Wannan lokacin, Thor ya kamo kafan mayakin a iska; ya finciko kafan, ya bata sayuwanshi sai yasa ya fado.

Thor ya taso zuwa kan kafafuwansa da sauri. A lokaci daya kuma, mayakin ma yatashi. Thor ya kalleshi, yana tsoron abinda shi ya aikata yanzu yanzu. A daya bangarensa, mayakin na huci da haushi.

“Ba kawai zan saka a turu ne kadai ba,” mayakin yace da rufafen baki, “har ma zan saka ka biya abinda kayi. Bawanda ya isa ya taba maitaron fadan sarki! Ka manta da shiga runduna---yanzu zaka ruba a kurkuku! Zai zama babban sa’a in har an sake ganinka!”

Mayakin ya ciro wata sarka mai turu a karshen. Ya nufi Thor, da ramuko a nune a fuskarsa.

TunaninThor ya fara gudu. Ba zai iya yadda a sa shi a turu ba---duk da haka baya son ya jiwa wani daga cikin masu tsaron sarki. Dole yayi tunanin wani abu---kuma da gaggawa.

Sai ya tuna majajjabarsa. Hazakansa ya rigayeshi a yayin da ya kamoshi, yasa dutse, ya auna, sai ya sake dutsen.

Dutsen ya tafi a iska sai ya bige turun daga hanun mayakin dake cikin mamaki har yanzu; ya kuma samu yasun mayakin. Mayakin ya ja da baya yana girgiza hanunsa, yana ihu saboda zafi, a yayin da turun suka zuba a kasa.

Mayakin, tare da yiwa Thor kallo irin na mutuwa, ya fitar da takwafinsa. Takwafin yafito da ainihin, karan karfe.

“Wancan ya kasance kuskurenka na karshe,” yayi mumunan

barazana, sai ya taso.

Thor bashi da wani zabi; wannan mutumin yaki ya barshi. Yasa wata dutsen a majajjabarsa ya wurga. Yayi awu da gangan---baya son ya kashe mayakin, amma dole ya sayar dashi. Saboda haka maimakon ya auni zuciyarsa, ko hanci, ko ido, ko kai, Thor ya auna wuri daya da yasan zai sayar dashi, amma ba zai kasheshi ba.

Tsakanin kafafuwan mayakin.

Ya saki dutsen ya bi iska---ba da dukkanin karfinsa ba, amma daidai abinda zai ka da mutumin.

Harbin ya kasance yaje dai dai.

Mayakin ya fado, yana mai sake takwafinsa, a yayinda ya kama kwalatansa ya fadi a kasa ya dunkulu Kaman kwallo.

“Zaka ratayu saboda wannan!” ya fadi acikin zafin ciwo.
“Mayaka! Mayaka!”

Thor ya daga kai yaga daga dan nesa dayawan masu tsaron gidan sarki sun nufe shi.

A yanzu ne kokuma har abada.

Ba tare da bata wani lokaci ba kuma, ya ruga a guje zuwa bakin taga. Dole ya sallaka ta cikin tagan, zuwa cikin haraban, ya nuna kansa. Kuma zai yaki duk wani wanda ya tare masa hanya.

SURA NA BIYAR

MacGil na zaune a zauren sama na gidan sarautansa, a zauren taro da ‘yan kusa dashi, wanda yake amfani dashi wurin lammuran kansa. Ya zauna a kujeran sarauta da yake so sosai, wannan an kera shi daga itace, yana kallon yaranshi hudu da suke tsaye a gabansa. Akwai babban dansa, Kendrick, mai shekaru ashirin da biyar jan gwarzo kuma kamilin mutum. Shi, a cikin duk yaransa, yafi kama da MacGil---wanda ya kasance abin mamaki, tuda dan cikin shege ne, da daya tilo da MacGil ya aifa da wata mata a waje, matarda ya dade da mantawa da ita. MacGil ya raini Kendrick da asalin yan halak dinsa, duk da kokekoken sarauniya daga farkon lamarin, akan alkawarin ba zai taba hawa sarautan ba. Wannan naci wa MacGil tuwo a kwarya yanzu, tunda Kendrick ya kasance namiji mai kyau na farko da yasani, yaron da yake alfaharin shi ne ya haifeshi. Da ba wani yariman da zai fishi cancantuwa da mulkin masarautar.

Banda shi, sabanin wannan, haifafen dansa na biyu ya saya—amma dan halak dinsa na fari—Gareth, shekaru ashirin da uku, siriri, da fadadun kumatu da manyan idanu masu launin kasa da basu taba daina motsi. Halinsa ba zai iya banbanta da na yayansa fiye da haka ba. Yanayin Gareth ya kasance duk abinda na Kendrick bai kasance ba: a yayinda yayansa ke fito wa fili, Gareth na da boye tunaninsa na asali; a yayin da yayansa keji dakansa da kuma kama kai, Gareth nada rashin

gaskiya da yaudara. Yakan daga wa MacGil hankali yaki dansa, kuma yayita kokari sau barketai ya gyara yanayinsa; amma bayan wani matsayi a shekarun kuruciyar yaron, ya hakura da cewa haka kaddaran yaron yake: kulle kulle, kwadayin mulki da buri ta hanyoyin da suka saba. Gareth kuma, MacGil ya sani, baya sha'awan mata, kuma yanada masoya maza dayawa. Wasu sarakunan da sun kore irin wannan dan, amma MacGil yafi ganewa, kuma a wurinsa, wannan bai kai dalilin da zai sa shi ya ki dansa ba. Baya masa hukunci a kan wannan. Abinda yake masa hukunci akai shine yanayin mugunta, da kulle kullen da yake dashi, wanda ya kasance abinda ba zai iya juya wa baya ba.

A jere a gefen Gareth akwai haifefiyar diyar MacGil na biyu, Gwendolyn. Wanda kwananan ta kai shekaru goma sha shida, ta kasance da kyaun da yayi daidai da duk wani wanda ya taba gani da idanunsa—kuma yanayinta yafi suranta haskakawa. Tanada kirki, bude hanu, gaskiya---budurwa mafi kyau da ya taba sani. Ta wannan hanyan, daya take da Kendrick. Ta kalli MacGil da soyayyar diya zuwaga mahaifinta, kuma akan ji goyon bayanta gareshi a kowane kallo da ta masa. Ya mafi alfahari da ita a kan yaransa maza.

A saye a gefen Gwendolyn akwai dan autan MacGil namiji, Reece, matashin yaro mai ji da kansa kuma mai annashuwa, a shekaru goma sha huɗu, ya fara zama namiji. MacGil ya kalla da farin ciki shigarsa runduna, kuma har ya fara hangan irin mutumin da zai juya ya zama. Wata rana, MacGil bashi da kwokwanto, Reece zai zama dansa mafi kyau, kuma babban

shugaba. Amma wannan ranan ba yanzu bane. Shi yaro ne a yanzu, kuma yana bukatan sanin abubuwa dayawa.

MacGil na jin yanayi kalakala a yayin kallon yaransa duka hudu, yaransa maza uku da namace daya, a saye a gabansa. Yana jin alfahari a gauraye da bankasawa. Ya kuma ji fushi da haushi, saboda yaransa biyu basu kasance a nan ba. Babban cikinsu, diyarsa Luanda, tabattace na shirya wa aurenta, kuma tunda auren zai kaita wata masarautane, bata da wani alaka da wannan tattaunawan magada. Amma daya dansa, Godfrey, a shekaru goma sha takwas na sakiyan, bayanana. MacGil yaji haushin rashin amsa kiran.

Tun yana yaro, Godfrey ke nuna wa sarauta rashin daraja; a tabbace yake cewa bai damu da sarautaba kuma ba zai taba hawa mulki ba. Kuma, babban rashin jindadin MacGil, ya kasance zabi Godfrey na yin wasa da ranakun rayuwarsa a gidajen barasa da abokanai marasa nisuwa, wanda yake jawo wa gidan sarautan Karin jin kunya da rashin mutunci. Yakasance ragwo, yana barci a mafi yawan sakar ranaku ya kuma cikita shaurar ranan da shan barasa. A daya bangaren, MacGil ya dan sake saboda rashin kasancewarsa; a dayan kuma, cin fuska da ba zai yadda dashiba. Ya kasance, dama, yana sa ran hakan na iya faruwa, sai ya aiki mayakan sa su tace gidajen barasa su kawoshi. MacGil ya zauna shuru, yana jira, sai sun kawoshi.

Dagakarshe babban kofar oak din ta budu sai ga masu tsaron fadan suna takowa ciki, sunsa Godfrey a sakaninsu. Sun hankadoshi, sai Godfrey yayi tangal tangal zuwa cikin dakin

ayayinda suka rufe kofan a bayansa.

Kannensa maza da namace sun juyo suna kallo da buddadun idanu. Godfrey acikin halin ko'oho, na warin barasa, ba gyaran fuska kuma rabi a tube. Ya mayar da murmushi. Da rasin hankali. Kaman yadda aka saba.

“Barka, Baba,” Godfrey yace. “Nishadin ya wucenine?”

“Zaka saya da yan’uwanka ka jira sai nayi Magana. In kaki, Allah ya taimakeka, zan daureka da sarka a cikin kurkuku da shauran talakawan yan kurkuku, kuma ba zaka ga abinciba---balle barasa---na kwana uku gabadaya.”

Darashinji, Godfrey ya mayar da kallo ido abude sosai ga mahaifinsa. A wannan kallon, MacGil ya gano wani ma’ajiyin, wani gado daga gareshi, hasken wani abu da watakila wata rana zaiyiwa Godfrey anfani sosai. Hakan zai zama, in har ya iya barin wannan yanayinsan.

Dan tawaye nakinkari, Godfrey ya jira na dakikoki goma masu kyau kafin yabi umurni yayi tafiyar ganin dama zuwa ga shauran.

MacGil yayiwa yara biyar dake gabansa kallo mai kyau: dan cikin shegen, mai dabam da kowan, mashayin, diyarsa da kuma dan autansa. Hadin da baiyi daidai bane, yarda cewa duk sun fito daga jikinsane yaso yamasa wuya. Kuma a yanzu, a ranan auren babbar diyarsa, alhakin ya fado kansa ya zabi yarima daga wanan tarin. Tayaya hakan zai yiwu?

Wannan yakasance aikin banzane; bayan ma, shima yana kuruciyansane kuma zai iya mulki har shekaru talatin nan gaba.

In ta dauro duk yariman da ya zaba ba zai hau sarautanba nan da shekaru dayawa. Al’adan ma gabadaya bai masa ba. Watakila tayi amfani a zamanin mahaifansa, amma batada mazauni a yanzu.

Ya gyara murya.

“Mun taru anan yau saboda wata bukatan al’ada. Kaman yadda kuka sani, a yau, a ranan auren babbar diya, hakkin ya fada akaina na zabi magaji. Yariman da zai gaji mokin masarautan nan. Inda zan mutu, babu wanda yafi cancanta yayi mulki Kaman mahaifiyarku. Amma dokokin masarautarmu sun tanadi cewa sai haifafen dan sarki ne zai iya cin gadon sarauta. Sabodahaka, dole na zaba.”

MacGil ya riki numfashinsa, yana tunani. Wani shuru ya mamaye wurin, kuma yanajin inda wurin ya cika da nauyin zalama. Ya kalli cikin idanuwansu, yaga yanayi dabamdabam a kowanne. Dancikin shegen ya rungumi kaddara, saboda yasan ba za a zabeshiba. Idanun mai dabam da kowa sun cika da buri, Kaman yana jiran zaben ya fada kansa saboda haka ya kamata. Mashayin na kallon waje ta taga, bai damuba. Diyarsa na mayar da kallo cike da soyyaya, da sanin cewa ita ba wani bangaren wannan tattaunawan bane, amma duk da haka take son mahaifinta. Hakama dan autansa.

“Kendrick, nakan daukeka a matsayin assalin da tunda. Amma dokokin masarautanmu sun hanani mika wa duk wanda asalinsa yadan kasa sarautan nan.”

Kendrick kai a sunkuye yace. “Baba, bansaran zaka yi hakaba. Na gamsu da abinda Allah yamani. Narokeya kar wannan ya daga

maka hankali.”

Hankali MacGil ya tashi da amsarsa, yaji cewa zuciyarsa ya fada da gaskiya kuma wannan yasashi jin Karin Kaman ya nadashi a yariman.

Shauran ku hudu kenan. Reece, kai matashine mai kyau, mafi kyawun da na taba gani. Amma girmanka yadan kasa wa wannan tattaunawan.”

“Haka nima nake tunani, Baba,” Reece ya mayar, da karamin sunkuyar da kai.

“Godfrey, kai dayane daga cikin asalin yara na maza uku---duk da haka kazabi kasha ranakunka a gidan barasa, da najasa. Kasamu duk wani zarafi na rayuwa, kuma ka barnatar da duka. Idan inada wata danasani a rayuwana, to kai ne.”

Godfrey ya mayar da kallo da gwayewan ido, yagagara nitsuwa wuri daya.

“To, dai, ina ganin nagama a nan, zan koma gidan barasa, ko bahakaba, Baba?”

Da sunkuyar kai da sauri, na raini, Godfrey ya juya ya fara fita a dakin.

“Ka dawo nan!” MacGil yayi ihu. “YANZU!”

Godfrey yacigaba da tafiya, Kaman bai jishiba. Ya sallaka dakin yaja kofan ya bude. Masu tsaro biyu suna saye a kofan.

MacGil ya kumbura da haushi a yayinda masu tsaron ke kallonsa da idanun tamabaya.

Amma Godfrey bai jiraba; ya bangari sakaninsu ya wuce, zuwa cikin budadiyar haraba.

“Ku tsareshi!” MacGil yafada da babban murya. “Kuma karku yarda sarauniya ta ga hakan. Bana son mahaifiyarsa da tunanin yadda taganshi a ranar auren diyarta.”

“To, maigida,” sukace, suka rufe kofar a yayinda suka hanzarta suka bishi.

MacGil ya zauna a wurin, yana numfashi, idanunsa jazur, yana kokarin ya kwanter da hankali. A karo na Kaman dubu yayi tunanin laifinda shi yayi aka sakamasa da irin wannan dan.

Ya dawo kallon shauran yaransa. Dukansu hudu sun mayar da kallo zuwa gareshi, suna jira acikin shuru mai nauyin. MacGil yaja numfashi mai zurfi, yana kokarin hada hankalinsa wuri daya.

“Shauran ku biyu kenan,” ya cigaba. “Kuma daga ku biyun, na riga na zabi magaji.”

MacGil ya juya zuwa ga diyarsa.

“Gwendolyn, zai kasance ke ne.”

Ko ina yayi sit a dakin; yaransa duk sun ji mamaki, musamman ma Gwendolyn.

“Kayi magana daidai kuwa, Baba?” Gareth ya tambaya. “Gwendolyn kace?”

“Baba, ka girmamani,” Gwendolyn tace. “Amma bazan karba ba. Ni namace ce.”

“Gaskiya, namace bata taba zama akan sarautan dangin MacGil ba. Amma na hada zuciya na akan lokaci yayi da za a canja al’ada. Gwendolyn, zucinyanki da ruhunki sun kasance mafi kyawunda na taba gani a jikin budurwan da na taba sani.

Kina kuruciya, amma in Allah ya yarda, bazan mutu a yanzu ba, kuma kafin lokacin yazo, basirarki da hikimarki zasu kai na yin mulki. Masarautan zai zama naki.

“Amma Baba!” Gareth yayi ihu, fuskarsa a daure. “Nine danka na halak na farko! A ko dayaushe, a tarihin dangin MacGil gaba daya, sarauta zuwaga babban da yake zuwa!”

“Nine sarki,” MacGil ya amsa kwasam, “ni nake kirkiro al’ada.”

“Amma ba a yi adalci ba!” Gareth ya nemi ahuwa, muryarsa na girgiza. “Ni yakamata na zama sarki. Ba yar’uwana ba. Ba namace ba!”

“Yishuru da bakinka, yaro!” MacGil yayi ihu, yana girgiza da haushi. “Ka isa ka ja da hukunci na?”

“Ana hana ni saboda namace kenan? Haka tunaninka akaina yake?”

“Nariga na fadi ra’ayi na,” MacGil yace. “Zaka mutunta ra’ayin kuma kayi ladabi cikin binsa, Kaman kowa a cikin masarautana. Yanzu, duk kuna iya barin wurina.”

Yaransa sun dan sunkuyar da kawunansu da sauri suka fita a dakin agagauce.

Amma Gareth ya saya a kofa, ya gagara kawo kansa ga fita.

Ya juyo, sai, shi kadai, ya fuskanci mahaifinsa.

MacGil naganin rashin cikan buri a fuskarsa. A fili yake, ya sammani a kirashi magaji a yau. Harma: yana son hakan. Da zalama. Abinda bai bawa MacGil mamaki ba kokadan---wannan nema dalilin da yasa bai zabeshi ba.

“Mai yasa ka tsaneni, Baba?” ya tambaya.

“Ban tsaneka ba. Ina ganin baza ka iya mulkin masarautana bane kawai.”

“Kuma domin me kenan?” Gareth ya dada dannawa.

Saboda ainihin abida kake nema kenan.”

Fuskan Gareth ya juya baki. A zahiri, MacGil ya bashi labarin yanayinsa na ainihi. MacGil ya kulada idanunsa, yaga suna nuna kiyayyan da shi bai taba sammani ba masa.

Batare da wata kalma ba kuma, Gareth ya bar dakin yana buga kafafumwansa a kasa ya rufe kofa da karfi a bayansa.

A girgizan bayan hakan, MacGil ya girgiza. Ya sake tuna hararar dansa sai ya gane akwai kiyayya mai zurfi, wanda yafi na abokan gabansa ma zurfi. A wannan lokacin, yayi tunanin Argon, yayi tunanin maganansa daya fada, na kusancin hatsari.

Kusanci zai iya zama Kaman haka ne?

SURA NA SHIDA

Thor ya wuce fadin haraban da gudu, yana gudu da dukan ikonsa. A bayansa yana jin takun masu tsaron fadan sarki, a kurkusa dashi. Sun bishi duk fadin fili mai zafi da kuran, suna tsinuwa yayin binshi. A gabansa akwai ‘ya’yan runduna—da sabobin dauka—na rundunan mayaka, dozin dozin na yara maza, kamansa, amma sun fishi shekaru da girma. Suna kan horo kuma ana gwadasu a yanayi iri iri, wasu suna wurga mashi, wasu na wurga jabilin, kadan suna koyon kama mashin. Suna auna ma’aunai daga nesa, batara da rashin samun ma’aunain dayawa ba. Wadanan ne abokan gasansa, kuma sun yi kama da wadanda kayar dasu zai yi wuya.

A cikinsu akwai manyan mayaka, ‘ya’yan Silver, sun hada rabin zobe akewaye suna kalon karawa. Suna alkalanci. Suna yanka hukuncin waye za a zaba kuma waye zai koma gida.

Thor yasan dole ya nuna kansa, ya samu yabon wadanan mutanen. Cikin dan lokaci masu tsaron zasu kai gareshi, kuma idan zai samu zarafin nuna kansa, to a yanzu ne. Amma ta yaya? Zuciyarsa nata kaiwa da komowa ayayinda ya wuce sakiyar haraban a guje, yana da muradin lallai kar a kore shi.

A yayinda Thor ke gudu a filin, shauran sun fara kula. Wasu daga sabobin daukan sun daina abinda sukeyi suka juyo, kamar yada wasu mayan mayakan sukayi suma. Cikin dan lokaci, Thor yaji hankalin kowa a kansa. Yanayinsu ya nuna mamaki, sai

yagane watakila suna mamakin ko shi wayene, yana fasa sakiyar haraban, masu tsaron guda uku suna binshi. Wannan bashine yanda yaso ya nuna kansa ba. Duk rayuwarsa, ya kasance yana mafarkin shiga runduna, amma bai taba fatan ya faru haka ba.

Ayayinda Thor ke gudu, yana tunanin abinyi, matakin da yakamata ya bayanu masa karara. Wani katon yaro, sabon dauka, ya dauki nauyin nuna kansa wa shauran ta dalilin sayar da Thor. Dogo, da jijiyoyi kota ina, ya kusan ribanya girman Thor sau biyu, ya daga takwafin itace domin ya tare wa Thor hanya. Thor yaga lallai yayi muradin kadashi, yayi masa tsiya a gaban kowa, yakuma samawa kansa yabo akan shauran sabobin daukan.

Wannan ya bawa Thro haushi. Thor bashi da damuwa da wannan yaron, kuma ba yakin yaron bane. Amma yaron ya maida yakin nasa, kawai domin samun yabo a kan shauran.

Daya maso kusa, girman yaron ya bawa Thor mutukar mamaki: yafishi sayi sosai, a rufe da bakin gashi mai kauri daya rufe goshinsa, da kuma mafi girman, habba da Thor ya taba gani. Bai ga hanyan da shi zai bi yayiwa yaron nan ko dan illa ba.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.